

ABC

NOWINY CODZIENNE

NASZE ABC

Zniechęcenie argentyńskie

(r) Wniosek Argentyny, by zwołać Zgromadzenie Ligi Narodów celem rozpatrzenia zagadnień, związanych ze sprawą abisyńską, jest dowodem wzrastającego niezadowolenia z Ligi oraz z wielkich mocarstw, które nią dotychczas kierowały.

Argentyna domaga się, by Zgromadzenie Ligi zbadało sprawę sankcyj, ustaliło swój stosunek do faktu objęcia Abisynji przez Włochy, wreszcie by zajęło się reformą samej Ligi Narodów. Republika południowo-amerykańska daje jednocześnie do zrozumienia, że jeżeli jej propozycje nie będą uwzględnione, wówczas wycofa się z instytucji genewskiej.

Dymisja ta oznaczałaby opuszczenie Ligi przez Amerykę Południową, na co już od dawna się zanosili. Brazylija od dziesięciu lat nie należy do Ligi, inne państwa, jak Chili i Ekwador, okazują coraz większe niezadowolenie z aeropagu genewskiego.

Wszystkie te państwa południowo-amerykańskie, które przystąpiły do Ligi Narodów, by ewentualnie znaleźć tam poparcie przeciw hegemonii Stanów Zjednoczonych, dziś dochodzą do wniosku, że Europa nie może im udzielić żadnej pomocy i że lepiej trzymać się od niej zdaleka.

Jest to nowy dowód upadku autorytetu Europy. Zresztą o stosunku państw południowo-amerykańskich do Ligi Narodów świadczy fakt, że żadne z nich w praktyce nie zastosowało sankcyj wobec Włoch.

Nie uczyniła tego również Argentyna. Ale wszystkie te kraje nie chcą uznać „aneksji” Abisynji przez Włochy, gdyż fakt ten byłby sprzeczny z układem, wiążącym państwa południowo-amerykańskie, które zobowiązały się nie uznawać podobjów.

Słowem, Argentyna jest, zdaje się, przeciwna zarówno sankcjom jak i aneksji. Pogodzenie tych dwóch w praktyce sprzecznych postulatów nie będzie łatwe i nie wiadomo, jak się przyczyni do wyjaśnienia położenia, które jest zagmatwane w sposób niebywały.

Czy bowiem również wielkie mocarstwa wiedzą dziś czego chcą? Czy tym razem Francja p. Bluma wniesie nieco światła do genewskich ciemności?

Ministrem spraw zagranicznych Francji ma zostać z ramienia p. Bluma poseł Iron Delbos, ten sam, który 27 grudnia ubiegłego roku zaatakował w parlamencie i w końcu obalił p. Lavalą spowodu jego akcji pojednawczej w Afryce.

P. Delbos uważał, że należy z Włochami walczyć do upadłego i nie iść na żadne ustępstwa. Był gorącym zwolennikiem sankcyj.

Czy z tego tytułu zostaje obecnie ministrem spraw zagranicznych? A może i on zmienił zdanie tak, jak p. Litwinow? Sowiecki komisarz spraw zagranicznych mniej sobie bowiem robi ceremonij z zasadami niż francuski radykalowie i socjaliści. Dziś p. Litwinow jest gotów skończyć jak najprędzej z sankcjami, by front antyhitlerowski z udziałem Włoch. A że, gdy mowa o rządzie p. Bluma, trzeba teraz

Proces o zajścia w Przytyku

(Telefon od sprawozdawcy „ABC”)

Ławę obrońców ze strony oskarżonych Polaków stanowią: z Warszawy adw. adw. Borzęcki, Kwiatkowski, Stypulkowski i Niebudek, z Radomia — adw. adw. Lindeman, Gajewicz, Biedrzycki, Świątkowski, Wędrychowski, Burda, Stempień, Bergier, Zdzitowiecki i Bromski, z Krakowa — adw. Stuhr, z Poznania — adw. Kułeczka. Powództwo cywilne wnoszą adw. adw.: Niedźwiecki, Perencowicz i pani Gajewicz z Radomia oraz adw. Kowalski z Łodzi.

Jeśli chodzi o obrońców oskarżonych żydów pierwsze miejsca zajmują wśród nich adw. adw. Berenson i Ettinger (ojciec) z Warszawy.

W ciągu dnia dzisiejszego rozprawę poświęcono pierwszym zeznaniom oskarżonych. Przewodniczący zwraca się do znajdującego się na pierwszym miejscu listy oskarżonych, Józefa Strzałkowskiego, z zapytaniem, co może powiedzieć o zajęciach w Przytyku. Strzałkowski jest to młody chłopiec w mundurze żołnierskim, bo odbywał właśnie służbę wojskową w 6 p. piechoty w Wilnie. Na pytanie prezesa, oświadcza, że do winy się nie przyznaje.

Przewodniczący zaznacza, iż przywilejem oskarżonego jest nieskładanie zeznań, jednakowoż zeznania te może także złożyć. Czy zechce je złożyć? Czy oskarżony ma jakieś przezwisko?

— Tak jest. Wołają na mnie „Byczek”. W każdym razie kiedyś tak na mnie wołali. — Zeznań tymczasem składać nie będę. Może później!

— Więc oskarżony odmawia zeznań?

— Nie. Złożę je po rozprawie.

— W takim razie będą odcytane zeznania złożone przez oskarżonego u sędziego śledczego. Decyzja w tym względzie ode mnie zależy — oświadcza przewodniczący.

— Tymczasem zeznań nie złożę. Na to jeden z obrońców wstaje i zaznacza, że należy uważać sprawę za wyjaśnioną, skoro oskarżony złożył wyraźne w tym względzie oświadczenie.

— Jedynie ja jestem uprawniony do robienia na tej sali komunikówek uwag — oświadcza przewodniczący.

Prokurator zapytuje, czy oskarżony ma zamiar zeznawać dopiero po złożeniu zeznań przez świadków, czy też wogóle zeznań odmawia, na co osk. Strzałkowski odpowiada, że zeznawać będzie po zbadaniu świadków.

— Ta odmowa ze strony oskarżonego — mówi przewodniczący — bardzo komplikuje układ rozprawy. Wobec tego raz jeszcze pytam osk. Strzałkowskiego, kiedy za mierza złożyć zeznania i czy wogóle je złoży?

— Złożę wyjaśnienia dopiero po zeznaniach świadków — słyszy z ust osk. Strzałkowskiego.

Takie same pytania co do skła-

będzie pilnie baczyć na to, co się dzieje w Moskwie, więc ewolucje Litwinowa mogą stanowić jedynie wyrażną wskazówkę.

Naogół wszakże nikt nie wie, co się stanie za dwa tygodnie. Najwygodniej może byłoby znowu odroczyć wszystkie te sprawy powiedzmy do września. Ale tu zaszła komplikacja z Argentyną, która ma tego wszystkiego dosyć.

dania w tej chwili wyjaśnień przewodniczący rozprawy zadaje kilku skolei oskarżonym Polakom, którzy wszyscy odpowiadają mniej więcej samo, że będą składać wyjaśnienia dopiero później, to znaczy, po zeznaniach świadków.

Po pewnym czasie imieniem władzy obrończej adw. Stypulkowski chce złożyć oświadczenie, że oskarżeni Polacy wogóle złożą wyjaśnienia dopiero po zeznaniach wszystkich świadków, że więc dla przyspieszenia toku rozprawy byłoby bardziej wskazane na krótkim oświadczeniu w tej materii z ich strony przestać.

Na to jednak przewodniczący oświadcza, że nie zaprzestanie stawiania pytań poszczególnym oskarżonym co do wyjaśnień z ich strony, jeżeli zaś adwokat składa takie oświadczenie imieniem nawet tych oskarżonych, którzy jeszcze głosu nie zabrali, to zbyt daleko rozszerza swe uprawnienia. Oświadczenie takiej treści ze strony obrony, będą mógł przyjąć dopiero po zbadaniu wszystkich oskarżonych.

ZEZNANIA ŻYDÓW

Jako pierwszy z szeregu oskarżonych żydów, zeznaje Jankiel Haberberg. Przewodniczący zapytuje stereotypowo, czy oskarżony złoży zeznania.

— Tak.

Co oskarżony może powiedzieć o wypadkach, które miały miejsce w Przytyku 9-go marca? Czy oskarżony widział, co się działo przed posterunkiem policji?

— Widziałem.

— Kiedy miały miejsca zajścia?

— O w pół do trzeciej popołudniu. Jestem z zawodu szewcem. Ostatnio prawie wcale nie targałem. Poszedłem tylko szukać klientów, ażeby odebrać od nich pieniądze. Policji nie widziałem wcale. Widziałem tylko tłum. Gdy zapytałem, co się dzieje, odpowiedziano mi, że właśnie był napad na policję, a teraz jest wszędzie wielki hałas. Chodźmy na posterunek policji — powiedziałem do kolegów — a wtedy właśnie z posterunku policyjnego telefonowano, korzystając z prywatnego mieszkania, do Radomia z wezwaniem o pomoc.

Idąc tak z innymi, nie zdążyłem się jeszcze wykręcić, a już dostałem po plecach. Widziałem kilku ludzi przy sobie, ale zacząłem się bać i zapamiętałem tylko jednego, Kubiaka. Wtedy był u mnie w domu znajomy, który raptał, czego jestem taki podniecony, odpowiedziałem na to, że dostalem kijem i nie mogę się ruszać. Oczywiście zostałem w domu.

Do mego mieszkania przyszedł policjant i wywołał towarzyszącego mi Cukra. Nagle zaczęły lecieć szyby, posypały się kamienie zewsząd, zacząłem się bać jeszcze więcej.

— Czy oskarżony nie miał w rękach kijota?

— Nie.

— A może młotek?

— Także nie.

— Czy oskarżony nie uderzył jakiegos chłopca?

— Nie.

W tej chwili zaczyna oskarżonemu zadawać pytania przedstawiciel powództwa cywilnego, adw. Kowalski: — Oskarżony powie-

dział, że już nic nie targuje, a od jak dawna?

— Nie targuję już dość dawno. bo kiedyś jeden z moich klientów Polaków, powiedział do mnie, że Polacy nie będą u żydów kupować, bo „takięsta się zasłużyli!”

— Pan jest szewc?

— Tak.

— A młotka w ręku pan nie miał?

— Nie.

— A nie zna pan przypadkiem Kosowskiego?

— Nie.

— Chodzi mi o to, że niektórzy ze świadków widzieli, jak oskarżony kogoś bił.

— Mówilem na posterunku policji, że ten Kosowski ma do mnie złość i dlatego mi się odgrażał.

— Nietylko Kosowski, ale i inni świadkowie mówili to samo.

— Gdzie to wszystko się działo. w rynku, czy na ul. Warszawskiej?

— Na ulicy Warszawskiej.

— Czy to było przed zabiciem owego Wieśniaka i przed strzałami?

— Tak.

Policja badała pana 30 marca. Dlaczego pan wtedy nie zeznał tych wielu szczegółów, które w tej chwili podaje?

— Czy widział Lejzora Feldberga? — zapytuje prokurator.

— Nie.

— A jego syna?

— Tak, widziałem.

Tu wstaje przedstawiciel obrony oskarżonych żydów, adw. Berenson i mówi:

— Był pan w delegacji do Radomia. Co to była za delegacja?

— Jestem — odpowiada oskarżony — w zarządzie gminy żydowskiej. Zawsze gdy zanosilo się na „bytwy” i gdy groziło nam przybycie ludzi z łaskami, jechałmy do wydziału śledczego. Tam jednak odpowiadano nam: „Nie bójcie się! Nie wam nie będzie!”

— A ile było takich delegacji?

— Jędziliśmy do Radomia dwa razy.

Rozprawa trwa.

Wielki proces wywrotowej organizacji 119 oskarżonych Niemców 113 na ławach podsądnych

KATOWICE, 3.6. Przed izbą karną Sądu Okręgowego w Katowicach rozpoczął się dziś proces przeciwko 119 członkom zlikwidowanej na Śląsku tajnej niemieckiej organizacji wywrotowej National - Sozialistische Deutsche Arbeiterbewegung.

Oskarżeni w liczbie 113 wprowadzeni zostali na salę rozpraw pod silną eskortą policji i umieszczeni zostali na ławach ustawionych w 10 rzędach. Wobec szczupłości miejsca na sali rozpraw, publiczności nie została dopuszczona.

Oskarżonych bronią z urzędu adwokaci: dr. Arendt, adw. Daab, i adw. dr. Kwiatek, ponieważ żaden z adwokatów nie chciał podjąć się obrony.

Przy stole sprawozdawców zasiadli liczni przedstawiciele prasy miejscowej polskiej i niemieckiej, oraz specjaliści wystawnicy dzienników stołecznych.

O godz. 9.45 na salę weszli

na plac rewji. Chodnikami śpieszą obywatele stolicy i młodzież szkolna, wypełniając tłumnie świątynie, gdzie na intencje P. Prezydenta R. P. odprawione zostały w godzinach rannych nabożeństwa.

NABOŻENSTWO W KATEDRZE

O godz. 9-ej P. Prezydent w towarzystwie członków domu cywilnego i wojskowego, udał się do Katedry, gdzie J. E. ks. kardynał Kałowski w obczeniu licznego duchowieństwa odprawił uroczystą Mszę św. W nabożeństwie wzięli udział: rodzina P. Prezydenta R. P., Generalny Inspektor Sił Zbrojnych, gen. Rydz-Śmigły, rząd in corpore z p. Premierem gen. F. Sławoj - Składkowskim, marszałek Senatu Al. Prystor, marsz. Sejmu Car, korpus dyplomatyczny z J. E. ks. nuncjuszem apostołskim Marmagim, prezes N. I. K. gen. J. Krzemiński, pierwszy prezes Sądu Najwyższego, pierwszy prezes N. T. A. dr. Hełczyński, wiceprezowie Senatu i Sejmu, senatorowie i posłowie, podsekretarze stanu, attache wojskowi państw obcych, generalicja, wyżsi urzędnicy państwowi, przedstawiciele władz administracyjnych, za rządu m. stoł. Warszawy z prezydentem miasta St. Starzyńskim. Przed Katedrą honory wojskowe Panu Prezydentowi oddały kompanie chorągwie piechoty.

Po nabożeństwie tłumnie zebrane rzesze obywateli odśpiewały „Boże coś Polskę”.

NA POLU MOKOTOWSKIM

W chwili gdy w Katedrze św. Jana odbywało się uroczyste nabożeństwo, na plac rewji na polu Mokotowskim poczęły napływać niezliczone delegacje organizacji i stowarzyszeń z pocztami sztandarowymi, zajmując miejsca na przeciwko trybun. Gromadnie przybyła młodzież szkolna. Na prawem skrzydle w pobliżu hangaru stanęły w kilku rzutach oddziały wojskowe, oddziały policji państwowej i organizacji przysposobienia wojskowego. Trybuny, przybrane emblematami państwowymi, zajęły tłumy publiczności. Obok historycznego wau, na którym stała trumna Marszałka Piłsudskiego, ustawiono trybunę dla Pana Prezydenta Rzeczypospolitej.

O godz. 9.30 d-ca OK. I. gen. Trojanowski dokonał przeglądu ustawionych oddziałów, poczem kolejno odbierali raporty i dokonali przeglądów wojska i organizacji P. W. p. minister Spraw Wojskowych gen. T. Kasprzycki i Generalny Inspektor Sił Zbrojnych gen. Rydz - Śmigły.

Punktualnie o godz. 10-tej witalny hymnem narodowym przybył na plac rewji P. Prezydent Rzeczypospolitej, oczekiwany

przez Generalnego Inspektora Sił Zbrojnych gen. Rydz-Śmigłego i p. ministra Spraw Wojskowych gen. Kasprzyckiego.

Po odebraniu raportu, P. Prezydent Rzeczypospolitej w towarzystwie ministra W. R. i O. P. prof. W. Świętosławskiego, przejechał otwartym samochodem, wzdłuż długich szpalierów młodzieży szkolnej witalny gromkimi okrzykami „Niech żyje”.

O godz. 10.15 rozpoczęła się defilada prowadzona przez d-cę O. K. I. gen. Trojanowskiego, w której wzięły udział oddziały wojskowe i organizacje przysposobienia wojskowego, witane serdecznymi okrzykami przez publiczność.

Po skończonej rewji P. Prezydent Rzeczypospolitej, żegnany owacyjnie przez tłumy publiczności, odjechał na Zamek.

PRZEMÓWIENIE DO MŁODZIEŻY

Po skończonej defiladzie i odejściu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, o godzinie 12-ej min. 5 wygłosił przemówienie do zgromadzonej na Polu Mokotowskim młodzieży szkolnej p. minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego prof. Wojciech Świętosławski.

Przemówienie p. ministra Świętosławskiego transmitowane było przez wszystkie rozgłośnie Polskiego Radja.

ZYCZENIA

W związku z jubileuszem 10-lecia urzędowania P. Prezydenta prof. Mościckiego, przez cały dzień wpływały na Zamek b. liczne depesze z kraju i zagranicy z życzeniami dla dostojnego Jubilata.

Miedzy godz. 12 a 14 przybywali na Zamek dla złożenia życzeń P. Prezydentowi R. P. członkowie korpusu dyplomatycznego i wpisywali się do specjalnej księgi, wyłożonej w sali Mirowskiej.

ZAKUP SAMOLOTÓW

CHORZÓW, 5. 6. Na posiedzeniu rady miejskiej Chorzowa zwołanem dla uczczenia 10-lecia urzędowania Prezydenta R. P. na wniosek prezydenta Grzesika, postanowiono zakupić 2 samoloty z przeznaczeniem dla szkoły pilotów w Aleksandrowicach koło Bielska.

KATOWICE, 3. 6. Dla uczczenia 10-lecia urzędowania Prezydenta R. P. korporacje miejskie w Katowicach postanowiły zakupić trzy samoloty, które dołączone zostaną do innych aparatów, ufundowanych przez śląskie zarządy terytorjalne oraz organizacje pracowników i pracodawców na rzecz obrony narodowej. Razem takich samolotów zakupi Śląsk 50 i przekaze je Generalnemu Inspektorowi Sił Zbrojnych gen. Śmigłemu - Rydzowi.

członkowie kompletu sędziowskiego w osobach: przewodniczący — wiceprezes Sądu Okręgowego dr. Zdzisław Arct, sędziowie w kancelii pp. Herwy i Głowacki oraz sędzia zapasowy dr. Kaucki. Oskarża prok. Sądu Okr. dr. Pożatek.

Przewodniczący trybunału przystępuje do sprawdzania obecności oskarżonych, przyczem okazuje się, że czterech spośród odpowiadających z wolnej stopy, a mianowicie osk. Urbanek, Lech i dwaj bracia Dziugajowie nie stawili się, wobec czego przewodniczący za-

rażdza wyłączenie ich ze sprawy z równoczesnym rozpisaniem listów gończych. Ustalenie generalij zajmuje blisko godzinę czasu. Oskarżenia, z wyjątkiem dwóch, odpowiadają na zadawane im pytania w języku polskim.

Następnie sędziowie Herwy i Głowacki odczytują na zmianę akt oskarżenia, obejmujący 43 stron pisma maszynowego. O godz. 11.45 odczytywano aktu oskarżenia zostało ukończone i przewodniczący zarządził krótką przerwę.

Rozprawę przysłuchuje się przez Sąd Apelacyjny Frenk.

Przemówienie premiera na posiedzeniu sejmowym

Prezes Rady Ministrów gen. dr. Sławoj - Składkowski ma zamiar zabrać głos na pierwszym posiedzeniu sesji nadzwyczajnej Sej-

mu w dniu 4-ym b. m. Przemówienie p. premiera transmitowane będzie przez radio na wszystkie rozgłośnie polskie.

Jednocześnie, lecz odmiennie Witano zwycięzcę i pokonanego w Rzymie i Londynie

NEAPOL, 3.6. Dziś o godz. 9-ej rano przybył do Neapolu marsz. Badoglio, powitany przez księcia Piemontu, przedstawicieli władz i partii faszystowskiej oraz olbrzymie tłumy, które urządziły na jego cześć manifestację, pełną niedającą się opisać entuzjazmu.

Bezpośrednio z Neapolu marszałek Badoglio odjechał koleją do Rzymu, gdzie przybył o godz. 13, przyjmowany uroczysto. Wyśiadającego z pociągu marszałka przy dźwiękach fanfar powitał serdecznie Mussolini, poczem marsz. Badoglio wśród entuzjastycznych okrzyków tłumów odjechał do Grand Hotelu.

Przed hotelem zgromadziły się liczne tłumy publiczności, wznoszące okrzyki na cześć zwycięskiego wodza, który zmuszony był kilkakrotnie ukazywać się na balkonie.

LONDYN, 3.6. Dziś o godz. 13 wyładował w Southampton negus wraz ze świtą. W porcie, gdzie byli obecni członkowie poselstwa abisyńskiego nie urządzono żadnego oficjalnego przyjęcia, poza

manifestacją zgotowaną przez grupę sympatyków Abisynji.

Na zapytanie korespondenta „Daily Telegraph”, czy uda się o sobiście do Genewy, negus oświadczył, że jeszcze nie powziął w tej sprawie decyzji.

„Mam zamiar domagać się od Ligi Narodów rozwiązania zgodnego ze sprawiedliwością — oświadczył. — Cesarstwo abisyńskie prawnie nadal istnieje i istnieje rząd abisyński w Abisynji południowo - zachodniej i otrzymał odemnie instrukcje przed moim wyjazdem. Gdyby wojna była prowadzona prawidłowo, nie byłoby kwestii zdobycia Abisynji, po nieważ broniliśmy się zwycięsko aż do chwili użycia gazów.”

SOTHAMPTON, 3.6. Negus oraz jego rodzina i świta przebywali na pokładzie statku „Oxford” do chwili opuszczenia go przez pasażerów. Wtedy dopiero zniesiono bagaż negusa, składający się ze skrzyni wypełnionych złotem, i umieszczono go na specjalnym, strzeżonym przez detektywów, furgonie.

Jak przypuszczają, negus wiezie 22.000 funtów w sztabach złota. Po opuszczeniu statku negus zajął miejsce w przystrojonym kwiatami wagonie i odjechał w kierunku Londynu.

Chiny przed wojną domową A Japonia korzysta

SZANGHAJ, 3.6. W kołach politycznych sądzą, że wydany świeżo manifest władz południowo - chińskich (kantońskich), domagający się wojny przeciwko Japonii, może doprowadzić do zerwania pomiędzy Nankinem a Kantonem. Obustronne przygotowania wojsko we są nadzwyczaj znaczące.

NANKIN, 3.6. Oficjalne kółka chińskie przyznają, że pomiędzy Nankinem a Kantonem istnieje spór, lecz nie przewidują wybuchu wojny domowej.

Wedle doniesień japońskich z Kantonu, tamtejsze siły są oceniane na 140 tys. wojsk regularnych oraz 60 tys. milicji, będącej w stanie natychmiastowego pogotowia.

Zaostrzone zarządzenia angielskie dla stłumienia zawieruchy w Palestynie

LONDYN, 3.6. Z Jeruzolimy donoszą, że angielskie władze mandatowe wydały w związku z zaostrzającą się sytuacją, dwa nowe zarządzenia.

Pierwsze upoważnia wszystkich oficerów angielskich w Palestynie do przeprowadzania rewizji domowych i dokonywania aresztowań. Drugie — daje komisarzom okręgowym prawo wydawania zarządzeń w sprawie przymusowego otwierania strajkujących sklepów arabskich i nakładania na opornych kupców arabskich kar pieniężnych oraz kar więzienia.

Dekrety te stanowią pierwsze zarządzenia władz mandatowych, mające na celu złamanie strajku arabskiego.

1200 ARESZTOWANYCH

LONDYN, 3.6. Według informacji z źródeł oficjalnych, od chwili powstania zaburzeń w Palestynie aresztowano 1100 Arabów i 100 żydów (przeważnie komunistów).

8.000 WOJSKA

LONDYN, 3.6. Z Jeruzolimy donoszą, że po ściągnięciu nowych posiłków z Egiptu liczba wojsk angielskich, stacjonujących w Palestynie, wynosi 8.000.

BILANS JEDNEGO DNIA

LONDYN, 3.6. Z Jeruzolimy donoszą, że w ciągu dnia wczorajszego dokonano w całym kraju licznych aktów terrorystycznych.

Dworzec kolejowy w Nazarecie został częściowo zburzony przez eksplozję bomby, w Hebronie Arabowie ostrzelali gmach rządowy. W Rehoboth uzbrojone oddziały arabskie napadły na żydowską fabrykę mydła. Druga zaś grupa podpaliła plantację pomarańczy.

Na linii kolejowej z Jeruzolimy do Lydda rozerwano tory i spowodowano wykolejenie się lokomotywy, która przewoziła się i zatrasowała drogę.

Mieszkańcy wiosek arabskich, położonych przy głównych trasach, ostrzelują systematycznie autobusy żydowskie.

Dziś rano wysadzono dwa mosty i zdarto druty telefoniczne na przestrzeni mili ang. na drodze do Hebronu. Na drodze tej będą odciążone mogły jeździć jedynie lekkie pojazdy.

Zwołanie Ligi Narodów na żądanie Argentyny

LONDYN, 3.6. Ambasador argentyński dr. Malbran zawiadomił ministra Spraw Zagranicznych Edena, że rząd argentyński wyetapował wniosek o zwołanie zgromadzenia Ligi Narodów na dzień 16 czerwca. W angielskich kołach miarodajnych podkreślają, że krok rządu argentyńskiego nie

był inspirowany przez Anglię.

GENEWA, 3.6. Ogólnie przypuszczają, że zgromadzenie zwołane zostanie na 23 czerwca. W ten sposób rada Ligi Narodów obradowałaby od 16 do 23 czerwca, następnie zaś rozpoczęłyby się obrady zgromadzenia.

Byle nie uciekać zapredek... Groteskowa historia z gangsterami

NOWY JORK, 3.6. W dzielnicach nowojorskiej Bronx, dokonano nie zwykłego napadu rabunkowego, którego przebieg w pewnym momencie przybrał formy wprost groteskowe.

Czterech bandytów w białych dziełach zajęło samochodem przed jeden z banków i wyrwało wychodzącym dwóm urzędnikom bankowym walizkę, zawierającą 50.000 dolarów. Bandyci, ostrzelując się z rewolwerów przed pościgiem, pędzili z szaloną szybkością przez miasto, a zmyliwszy pościg, skierowali samochód ku ulicy wyjazdowej, aby wydostać się z miasta.

Na skrzyżowaniu ulic policjanci, regulujący ruch, zatrzymali samochód za przekroczenie czerwonego sygnału. Po spisaniu protokołu za nieprzebieżenie sygnałów i zbyt szybką jazdą, policjanci nie wiedząc, że ma przed sobą bandytów... puszczili ich wolno z bogatym łupem.

Trybunał potępił b. ministra Thomasa za zdradę tajemnicy urzędowej

LONDYN, 2. 6. Specjalny trybunał, powołany do rozpatrzenia zarzutów o niedyskrecję budżetowych, dokonanych jakoby przez ministra kolonii Thomasa, który w związku z temi zarzutami podał się do dymisji, ogłosił orzeczenie, które wypadło bardzo obciążająco dla Thomasa.

Trybunał nie daje wiary, że dokonane w tym roku tuż przed dniem budżetu ubezpieczenie od ryzyka przeciw podwyższeniu podatku dochodowego i opłat od herbaty były przypadkowe i stwierdza, że asekuracje te podjęto na podstawie nieautoryzowanych niedyskrecji o tem, co będzie zawierał budżet. Trybunał oświadcza, że w obu wypadkach, zarówno w stosunku do posła Izby gmin sir Alfreda Butta, jak i p. Batesa, niedyskrecji dopuścił się min. Thomas, a obaj jego przyjaciele Butt i Bates wyzyskali tę wiadomość dla osobistych korzyści.

Orzeczenie trybunału jest drugą dla b. działacza socjalistycznego Thomasa i stawia rząd brytyjski w bardzo przykrej sytuacji. Obecnie bowiem, w razie przyjęcia orzeczenia trybunału za podstawę do decyzji parlamentu, który musi Thomasa potępić,

rządowi wypadnie wytoczyć przeciw ministrowi kolonii publiczne oskarżenie o zdradę tajemnicy urzędowej. Konsekwencją orzeczenia, które sprawiło w Londynie piorunujące wrażenie, są poprostu nie do przewidzenia. W opinii publicznej, która jednomyślnie wskazywała na Thomasa, jako odpowiedzialnego za niedyskrecję budżetową, orzeczenie trybunału wywołało zadowolenie i uczucie dumy, co do imponującego zaiste dowodu niezależności sądu angielskiego.

J. T. Thomas otrzymał kopię orzeczenia trybunału z rąk swego Leslie. Były minister drzącą ręką przerzucał kartki orzeczenia, a gdy doszedł do punktów dotyczących jego osoby, zblił. — Ten wyrok jest okrutny — oświadczył i udał się do sąsiadniego pokoju, aby podzielić się tragiczną wiadomością z resztą rodziny.

Powtarzam to — oświadczył przedstawicielowi Reutersa Thomas — co mówiłem pod przysięgą: Nie zdradziłem żadnej tajemnicy budżetu nikomu, sumienie moje jest czyste. Zwrócę się natomiast do moich wyborców, którzy przez tyle lat darzyli mnie swoim zaufaniem.

Lot atlantycki poprzez stratosferę

NOWY JORK, 3.6. W Dallas (st. Texas) skonstruowano nowy samolot do lotu stratosferycznego ponad Atlantyk.

Samolot ten, pilotowany przez Pangborna i Mouty - Masona, wystartuje 12 b. m. z Nowego Jorku,

usiłując przelecieć nad Atlantykiem na wysokości 15.000 metrów.

Pilot zamierza odwiedzić Londyn, Paryż, Madryt, Amsterdam, a być może także Berlin i Moskwę.

Niebezpieczna nierówność socialistycznego prawa

CASABLANCA, 3. 6. W ostatnich dniach robotnicy hiszpańscy dokonali w Tangerze kilku zamachów terrorystycznych. Jednym z powodów zadrażnienia wśród robotników było wprowadzenie 8-godzinnego dnia pracy tylko dla Hiszpanów; w stosunku do innych narodowości prawo to nie obowiązuje. Korzystając z tego przedsiębiorcy zaczęli zwalniać Hiszpanów z pracy i przyjmować robotników innych narodowości.

Skarpetki w senacie Niezwyczajna manifestacja kobiet francuskich

PARYŻ, 2. 6. Dzisiejsze posiedzenie senatu, które trwało zaledwie 15 minut, zostało zakłócone niespotykaną w dziejach parlamentaryzmu manifestacją.

W chwili, gdy przewodniczący senatu wygłaszał przemówienie ku czci zmarłego senatora Cherona, zgromadzone na galerii kobiety rzuciły na salę ulotki z zapowiedzią walki o równouprawnienie kobiet oraz małe paczki, w których ku zdumieniu senatorów znajdowały się skarpetki z przyklepionym do nich napisem: „Nawet, gdy uzyskamy bierne i

czynne prawo wyborcze — skarpetki nasze będą cerowane”.

Terorystki hiszpańskie spałi kawiarnię, w której zwolniono kelnerów hiszpańskich i przyjęto Arabów. Podobnie wysadzono w powietrze rusztowania budowy, na której, przedsiębiorca usunął murarzy hiszpańskich a przyjął Arabów. Wreszcie podłożono dwie maszyny piekarskie pod budynki poselstwa brytyjskiego. Maszyny wybuchły, wyrządzając poważne straty materialne.

Oryginalna ta manifestacja wywołała w senacie wesołość. Wejścia do senatu obsadzone były przez sufrażystki, które interpelowały każdego z wchodzących lub wychodzących senatorów w sprawie jego stanowiska w kwestii przyznania kobietom francuskim czynnego i biernego prawa wyborczego. Senatorowie, często nie bez pewnego zakłopotania, usiłowali przyrzeczeniem poparcia stanowiska kobiet uwolnić się od natręczywych niewiast.

Tatry w śniegu Zderzenie zimna z ciepłem nad Polską

ZAKOPANE, 2. 6. W nocy z poprzedniego na wtorek, po bardzo znacznym oziębieniu się, zaczął w górach sypać gęsty śnieg. W samym Zakopanem padający przez noc i przedpołudnie deszcz przybrał w godzinach południowych postać dużych płatów śnieżnych, które okryły już nie tylko szczyty Tatr, ale nawet i dolne partie gór oraz regle i Gubałówkę. W Zakopanem śnieg nie utrzymał się, natomiast od wysokości ok.

1000 mtr. nad poziomem morza, utrzymuje się dotychczas. Z Kasprowego meldują, że opad śnieżny wynosi 45 cm., a temperatura spadła do — 5 st. Cały łańcuch Tatr wraz z reglami przybrał wygląd prawdziwie zimowy. O ile nie nastąpi znaczne ocieplenie, a powłoka śnieżna będzie się utrzymywać nadal, bawowice będą zmuszeni spędzić z hal owce i bydło w dolne partie lasów.

Co powie rada miejska o nowym ustroju stolicy?

Dzisiejsze posiedzenie tymczasowej rady miejskiej, które odbyło się o godz. 6 wieczorem, poświęcone jest wyłącznie projektowi ustawy o województwie stołecznym i zmianie dotychczasowego ustroju samorządowego Warszawy.

Projekt ustawy w sprawie zmiany ustroju samorządowego stolicy, jak stwierdzają głosy, opinii publicznej i opinii poszczególnych wybitnych działaczy samorządowych, nie budzi zachwytu. Zarówno Warszawa obawia się ze względu na gospodarczych zbyt daleko idącego rozszerzenia swoich granic aż do sąsiednich powiatów, jak i poszczególne wydziały powiatowe, które do przyłączenia w sfa-

re działania projektowanych granic województwa stołecznego, nie są gospodarczo przygotowane.

Opinia Rady Miejskiej, która ma się wypowiedzieć w dniu dzisiejszym, budzi duże zaniepokojenie.

Zmiany w min. sprawiedliwości

W związku z ustąpieniem ze stanowiska dyrektora biura personalnego ministerstwa sprawiedliwości prok. s. d. najwyższego Dłuskiego, minister sprawiedliwości powierzył tymczasowo pełnienie obowiązków dyrektora biura personalnego p. Adamowi Kwiatkowskiemu, dyrektorowi departamentu administracyjnego w ministerstwie sprawiedliwości, niezależnie od dotychczasowych czynności.

Prokurator w Mińsku bada świadków morderstwa

Delegowany przez prokuratora Warszawskiego Sądu Okręgowego dla nadzoru nad dochodzeniem w sprawie ostatnich zajęć na terenie Mińska Maz. wiceprokurator S. O., Żeleński wyjechał na miejsce wydarzeń i przeprowadził wstępne przesłuchania. Zbadano kilkunastu świadków

naocznych sceny zabójstwa wachmistrza ś. p. Bujaka.

Sledztwo w sprawie zabójstwa wachmistrza Bujaka objął sędzia śledczy Klajnert, który podjął przesłuchanie zabójcy Jędę Chaskielewicza, osadzonego na Pawiaku.

Kamienie u Hirszfelda Pobicie żydów na Grochowie

Wczoraj do sklepu kolonialnego Hirszfelda przy ul. Marszałkowskiej, rzucano kilka kamieni, bijąc szyby. Sprawcą okazał się student Politechniki J. Mass, który też został zatrzymany i osadzony w areszcie do dyspozycji władz sądowych.

Również w dniu wczorajszym o godz. 18.30 przy ul. Grochowskiej doszło do zajścia na tle antysemitki. W wyniku

zajścia zostali pobici: Rotbart Łaja i Zastreger Estera (Grochowska 89) oraz Rozenblum Boruch (Grochowska 81). Sprawcami zajścia i pobicia żydów okazali się Izidorak Stanisław (Grochowska 81), Traczyk Stanisław (Kobielska 3) i Chojnacki Szczepan (Radzyminska 105).

Wszyscy sprawcy zajścia zostali zatrzymani i osadzeni w areszcie Urzędu śledczego do dyspozycji władz sądowych.

Likwidacja strajku piekarzy w Mławie i Serocku

Strajk piekarzy w Mławie i Serocku został zlikwidowany. Na konferencji u Inspektora Pracy, inż. Biełkowskiego z udziałem robotników i praodawców została wyłoniona komisja, której zadaniem będzie ustalenie warunków zawarcia umowy zbiorowej

między piekarniami i robotnikami. W akcji, zmierzającej do likwidacji strajku w obu wspomnianych miejscowościach brał również udział kierownik oddziału aprowizacyjnego, warszawskiego Urzędu Wojewódzkiego, p. Zaczynski.

Na noszach przed sądem

LWÓW, 3. 6. Przed trybunałem przysięgłych Sądu Okr. odbyła się rozprawa przeciw szajce bandytów z Kopanki koło Gródka Jagi., z których jeden ranny w nogę, został wniesiony na salę sądu na noszach.

Oprócz rannego Feckę Kuryna stanęli przed sądem: Piotr Lutyński i Wasyl Iwańczuk. Trójka ta w nocy na 16 listopada t. b. r. wtargnęła z karabinami do domu Mikołaja Howa i pod grobą strzelania zrabowała 600 zł.

W parę dni potem w czasie pościgu policyjnego Kuryna został ranny w nogę kulą karabinową, gdy dostał się na dach domu, usiłując zbiec. W czasie rozprawy

Kuryna odpowiadał na pytania leżąc na noszach. Na wniosek obrony po zbadaniu przez lekarza stanu zdrowia Kuryna rozprawę odroczone.

Grób murarza w piecu

ZBASZYN, 3. 6. W tragicznych okolicznościach zginął 60-letni murarz Jan Groszek. Groszek zobowiązał się naprawić uszkodzony piec rolnika Krafca w Przyszodku. Po przeprowadzeniu zewnętrznych napraw wszedł Grószek do wnętrza pieca, chcąc w nim naprawić sklepienie.

W pewnym momencie, spowodu zbyt silnych uderzeń młota, rozluźniły się cegły wskutek czego zawaliło się całe sklepienie, grzebiąc w swych gruzach nieśczęsnego murarza. Mimo natychmiastowej pomocy, nie zdołano Groszka uratować. Zmarł on wskutek odniesionych obrażeń i uduszenia.

Giełda pieniężna

Wczoraj zebrana giełda nie odchyliła się.

W obrotach prywatnych tendencja dla papierów procentowych i akcji utrzymała się.

7 proc. poz. stabilizacyjna 59.00, 3 proc. prem. poz. inwestycyjna 1 em. 68.00, 11 em. 68.75; 3 proc. prem. poz. budowlana 26.50; 3 proc. poz. z 1925 r. (Dillon) 87.00; 7 proc. poz. śląska 69.50; 7 proc. poz. m. st. Warszawy (magistrat) 67.50.

Zamknięcie wystawy Szukalskiego Napaści na kościół w Instytucie Propagandy Sztuki

Katolicka Agencja Prasowa donosi, że w gmachu Instytutu Propagandy Sztuki wyłożono album do zbierania podpisów osób „domagających się zbudowania osobnej świątyni dla Komendanta Piłsudskiego nad i około Jamy Smoczej na Wawelu”. Ma to być właściwie nie świątynia, lecz „duch-tynia” dla uczczenia ducha Komendanta. Stanąć w niej ma posąg „Światowida”, posiadającego cztery w cztery strony świata zwrócone oblicze: Piłsudskiego, Wielkopolanie (t. j. Kazimierza Wielkiego), Kopernika i Mickiewicza. Z nad oblicz tych w pewne dni, niby z latarni morskich, wy-

rzucane byłyby w cztery strony świata snopy światła.

W komunikacie KAP czytamy dalej:

W poniedziałek świąteczny dnia 1 czerwca r. b. między godziną 13 a 14 jakiś pan, w średnim wieku, w granatowej koszuli i sportowej bluzie, urządził sobie w miejscu zbierania tych podpisów masówkę. Korzystając z dużego zebrania się publiczności, zaczął przemawiać. Zwiędziały, sądząc, że usłyszą objaśnienia, dotyczące wystawionych obrazów i rzeźb, otoczyli mówcę dość licznie.

Tymczasem zamiast objaśnień usłyszeli stek niedowarzonych wywodów w rodzaju tego, że Marszałkowi Piłsudskiemu godność marszałka nadal jego wrogowie (?), że prawdziwi czciciele winni używać tylko tytułu: komendant, a zakończył atakiem na JE. Ks. Metropolitę Sapiechę, na Rzym i Kościół w ogóle. Atak ten był mówcy po to potrzebny, by uwieńczyć swą mowę wnioskiem, iż pieniądze na budowę tej pamiątkowej „duch-tyni” znajdują się z konfiskaty majątków kościelnych i pieniędzy, wysyłanych do Rzymu.

Nie wiemy, czy ta poniedziałkowa masówka w salonach Instytutu Propagandy Sztuki była wyjątkowo zaimprovizowana, czy też takie wystąpienia systematycznie tam się powtarzają — w każdym razie dziwnie to wygląda, że kierownictwo I. P. S. choćby jednorazowo podobne wystąpienie na swym terenie toleruje.

IPS ogłasza następujący komunikat w sprawie propagandy, opisaną przez Agencję Katolicką:

„Spowodu nadużycia zaufania komitetu Instytutu Propagandy Sztuki przez p. Szukalskiego w zwią-

ku z drukiem katalogu wystawy jego prac, oraz spowodu niedopuszczalnego zachowania się p. Szukalskiego w ciągu pierwszych dni wystawy, rada I. P. S. uchwaliła zatwierdzić decyzję komitetu głównego o zamknięciu wystawy prac p. Szukalskiego.”

Wyjazd J.E.ks. Kardynała Marmaggiiego do Watykanu

Dziś o g. 17 opuszcza Warszawę, Pronuncjusz Apostolski, JEm. ks. Kardynał Franciszek Marmaggi, aby z rąk Ojca św. otrzymać kapelusze kardynalski i jako kardynał kurjalny zamieszkać w Rzymie.

Ks. Kardynał Marmaggi wyjeżdża z Polski po ośmiu latach urzędowania na stanowisku Nuncjusza Apostolskiego w stolicy naszego państwa. Godny następcą

W DNIU JUBILEUSZU
Cała prasa zamieszcza artykuły, poświęcone jubileuszowi dziesięciolecia piastowania godności Prezydenta R. P. przez prof. Ignacego Mościckiego.

Omawiając zdobycze naukowe i wynalazki Jubilata, pisze prof. Świętosławski w „Polsce Zbrojnej”:

„Istota najważniejszego wynalazku prof. Mościckiego polegała na tech-

nicznym rozwiązaniu zagadnienia łączenia powszechnie znanych składników powietrza, azotu i tlenu na tlenki azotu, a następnie zmiany tlenków azotu w obecności wody i tlenu na kwas azotowy. Rozwiązanie tego zagadnienia miało na celu otrzymanie tych związków chemicznych, które są niezbędne do obrony kraju i podniesienia często wielokrotnego plonów ziemi.”

Przechodząc następnie do sprawy roli najwyższej w hierarchii państwowej w państwie, minister Świętosławski zaznacza:

„Ważną na chłodno i oceniając działania całego spłotu czynników, które się składają na wytworzenie ruchomej równowagi maszyny tak skomplikowanej, jaką jest Państwo, Pan Prezydent nie przestaje być wnikliwym badaczem, który ze spokojem i optymizmem przyrodnika, z wiarą patrzy w przyszłość naszego narodu. Raduje Go i napawa najwyższymi zadowoleniem każda oznaka poprawy warunków istnienia naszego Państwa, znajduje wyrozumiałość, widząc usterki i braki w naszym życiu obecnym. Potrafi też ogarnąć jednym spojrzeniem zespół wszystkich czynników zewnętrznych i wewnętrznych, składających się na bieg życia narodu, jako całości i stąd dochodzi do przeświadczenia, że Polska jako zbiorowa całość duchowo zdrowa i silna, nade wszystko pragnąc żyć pełnią życia, bez gwałtownych wstrząsów, sama znajdzie stopniowo to najlepsze rozwiązanie wszystkich zagadnień, które się do niej w przyszłości domagać się będą swego rozwiązania.”

FALA ŚWIADOMOŚCI

„Warszawski Dziennik Narodowy” w toczącym się obecnie procesie w Przytyku widzi przejaw starcia się dwu sił, zmierzających, jednej ku odzyskaniu Polski i drugiej ku utrzymaniu obecnego stanu rzeczy.

„Zajścia w Przytyku rzuciły jaskrawe światło na dokonujący się w naszym społeczeństwie doniosły proces odzyskania. Zniszczona, przeludniona wieś polska zrozumiała, że jedynym jej ratunkiem, jedynym wyjściem na przyszłość jest kolonizacja miast i miasteczek. Wied, dotychczas nierozumiejąca znaczenia sprawy żydowskiej, uświadomiła sobie, że bez jej rozwiązania, Polska nie może się rozwijać, nie może zapewnić swojej ludności elementarnych podstaw bytu, nie może mocno stanąć na nogi ani pod względem politycznym, ani pod względem gospodarczym.

Zrozumiały to, chłop polski przestał ufać żydowi. Zaczął z całą determinacją zrywać z siebie jego jarzmo. Zaczął wysyłać swoich synów do handlu i rzemiosła i zaprzęstał, tam, gdzie uświadomienie poszło głębiej, kupować u żydów.

To uzasadnione wszelkimi względami natury moralnej, politycznej i go spodarczej stanowisko ludności wiejskiej, doprowadza żydów do pasji. Rozumieją oni, że wymyka się im z rąk wielomilionowa rzesza polska, z której długie stulecia żyli, którą wyżytkowali i na której się bogacili. Rozumieją oni, że jeżeli dzięki świadomości wsi polskiej zginie żydostwo małych miast i miasteczek, skończy się musi i gruba burżuazja żydowska, która operując się na żłach małych miasteczek, przy ich pomocy ssie soki z całego kraju. Rozumieją oni wreszcie, że przetrwanie się antysemityzmu na wieś, obudzenie się wielomilionowej ludności wiejskiej, żywiołowy pęd tej ludności do spolszczenia kraju, równa się dla nich konieczności opuszczenia Polski.

Dlatego to podniósł się taki krzyk dokoła zajęć w Przytyku.”

Dalej:

„Fali obudzonej świadomości narodowej nie zatrzyma. Z chwilą kiedy stała się ona własnością dziesiątków milionów ludności wiejskiej, stała się ona już żywiołowa. Zerwie ona każdą tamę i najmisterniej usypa groble na drodze do odzyskania Polski.”

ROBOTNICY W ZSRR

„Kurier Poznański” omawia niektóre posunięcia polityki robotniczej Sowietów. W ostatnim czasie Z.S.R.R. poszedł na dwie

znamiennie reformy: likwidację kartek żywnościowych i normalizację systemu pieniężnego. Obu reform dokonano kosztem robotników, którzy zapłacili za nie z jednej strony nadmierną zwyżką cen, z drugiej masowymi redukcjami i „podniesieniem wydajności pracy”.

Jak to wygląda w praktyce, świadczy o tem chociażby „ruch stachanowski”, rozpoczęty w r. 1935 w zagłębiu donieckim i konsekwencje tego ruchu.

„Górnik Stachanow, dobrze przemyślawszy pracę w szybie, stwierdził, że dzięki racjonalnej organizacji pracy może wspólnie ze swoją drużyną osiągnąć znacznie lepsze wyniki roboty, niż dotychczas. W ciągu 6 godzin (t. zn. w ciągu jednej zmiany) wydobywał 102 tonny węgla, podczas gdy zwykła wydajność to 176 t. później nawet do 240 t. Władze sowieckie, rzecz jasna, żywo zainteresowały się temi wynikami, którym nadały rozgłos światowy, wyszukując ruch stachanowski dla swoich celów: zwiększenia wydajności pracy robotników. Dla porównania zanotujmy, że rekordy Stachanowa trzykrotnie przewyższają wydajność pracy w kopalniach węgla w Niemczech...”

Jak wynika z oświadczenia komisarza finansów, Grinko, rezultaty ruchu stachanowskiego spowodowały podniesienie norm wydajności, służących do ustalania płac premijowo - akordowych. Patetyczne uznanie dla „niezwykłych zdolności proletariatu sowieckiego” oznacza w praktyce nakaz takiego zwiększenia eksploatacji robotnika, że nie tylko wśród robotników, lecz i kierowników przemysłu budzą się gwałtowne sprzeciw. Opozycja jednak nie jest w stanie zapobiec podporządkowaniu plac robotniczych zasadzie opłacalności przedsiębiorstw. Tak więc robotnicy sowieccy będą musieli uczestniczyć nie tylko w wątpliwych zyskach, ale i — w stratach przedsiębiorstw.

Cyniczna eksploatacja siły roboczej w Sowietach nie ma przykładów sobie równych w innych stronach świata.”

Jak widać polityka robotnicza państwa robotniczego prowadzi do jeszcze gorszego wyzysku siły roboczej, niż ma to miejsce w państwach burżuazyjnych.

Nie tylko państwo kapitalistyczne, ale i komunistyczne nie jest dość zdolne do rozwiązywania zagadnienia sprawiedliwości społecznej, sprawiedliwego podziału pracy, obowiązków i zysków

Krzyże walecznych wręczano w Grajewie

W dniu 31 maja b. r., w Grajewie, odbyła się dekoracja Krzyżem Walecznych księdza dziekana Gawędzkiego, oraz robotnika, b. sapera I pułku inżynierji korpusu Dowbór-Muśnickiego.

Nadanie krzyża odbyło się w związku z ogłoszoną listą przez Ministerstwo Spraw Wojskowych, zestawiającą nazwiska tych, którym Krzyż nie został doręczony.

Uroczystość, która odbyła się w odległości 4 kilometrów od granicy niemieckiej, wypadła bardzo podniosłe. Wziął w niej udział przedstawiciel miejscowego garnizonu oraz cała administracja powiatowa.

Z okazji Jubileuszu 10.000 na F. O. N.

Dla uczczenia Jubileuszu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Prof. Ignacego Mościckiego, Prezydent P. K. O. przekazało na Fundusz Obrony Narodowej kwotę 10.000 złotych.

Daleko idą oszczędności na personelu kolejowym

Pracownicy kolejowi skarżą się na oszczędności personalne na polskich kolejach państwowych zostały pogłębione. W dziedzinie przeniesień, stosowana jest coraz częściej metoda translokacji „na własną prośbę”.

Z całego szeregu miejscowości donoszą, iż organa administracji kolejowej, chcąc przenieść pracowników, doprowadzają rozmaitymi sposobami do tego, że „delikwent” zmuszony jest sam prosić o przeniesienie, wskutek czego nie otrzymuje wówczas kosztów przeprowadzki. Administracja kolejowa oszczędza w ten sposób pewne sumy, a kolejarze muszą dopłacać do przeniesienia z własnych funduszy.

Oszczędności personalne na kolejach występują również jaskrawo w służbie drogowej. Niektóre stanowiska, które ze względu na

swój charakter służbowy, powinny być obsadzone przez personel etatowy, obsadzone są przez pracowników kontraktowych i czasowych. Do takich stanowisk należą m. in. czynności blokowych i dyżurnych ruchu.

Tymczasem na głównej linii Warszawa — Katowice na wielu przystankach zatrudniani są w charakterze blokowych i dyżurnych ruchu pracownicy czasowi. Są to przystanki takie, jak Czerwice, Brwinów, Milanówek, Jaktorów, Czarnocin, Rawka, Lipce, Moszczenica.

Utrzymywanie na tych przystankach pracowników czasowych w odpowiedzialnej służbie ruchu, podyktowane względami oszczędnościowymi, pozostaje w sprzeczności z zasadniczymi normami służby kolejowej.

Dodatki mieszkaniowe dla nauczycieli

Organizacje samorządu terytorialnego wystąpiły do władz rządowych w sprawie nowego uregulowania dodatków mieszkaniowych dla nauczycieli szkół powszechnych

Organizacje samorządu terytorialnego wystąpiły do władz rządowych w sprawie nowego uregulowania dodatków mieszkaniowych dla nauczycieli szkół powszechnych

Wybuch bomby na fermie chaluców

SOSNOWIEC, 3. 6. Nocy ubiegłej dokonano zamachu bombowego na fermę chalucową w kibucu Haszomer Hacair w Będzinie. Eksplozja przeraziła mieszkańców kibucu, którzy natychmiast wybiegli na pole, ale nikt z nich nie został ranny.

W Warszawie wskazano jedynie na miejsce podłożenia bomby. Po krótkim czasie przybyła komisja śledcza i ustaliła przedewszystkiem, że była to prymitywna bomba, skonstruowana z rury żelaznej napełnionej prochem górniczym.

Podniesienia autorytetu sądów domaga się sowiecki prokurator

MOSKWA, 3. 6. Prokurator Z.S.R.R. Wyszyński zastanawia się na łamach „Izwiestij” nad zagadnieniem reformy sądownictwa sowieckiego. Autor kładzie nacisk na podniesienie autorytetu moralnego sędziów i proponuje, by wybór ich następował na zasadzie tajnego i bezpośredniego głosowania, co — zdaniem jego — zwiększy odpowiedzialność sędziów przed państwem i zwiąże

ich ściślej z ludnością oraz podniesie ich autorytet.

Jeżeli chodzi o zmiany w sowieckim kodeksie karnym, to — zdaniem Wyszyńskiego — podstawowym brakiem obecnego kodeksu jest jego niejasność oraz niedostateczna obrona praw i interesów jednostki. W obecnym kodeksie obrona interesów jednostki, jej godność i dobro zajmuje drugorzędne miejsce.

Strajki we Francji zataczają coraz szersze kręgi

PARYŻ, 3. 6. Strajk w Paryżu i okolicy paryskiej zatacza coraz szersze kręgi, obejmując coraz to nowe gałęzie przemysłu. W samym Paryżu i departamencie Sekwany jest w tej chwili przeszło 200 nieczynnych i obsadzonych przez robotników fabryk. Ilość strajkujących obliczają na 50.000, do czego należy doliczyć 10.000 w departamencie Seine et Oise.

Rozszerzenie się strajku na przedsiębiorstwa żywnościowe, przybrało rozmiary budzące niepokój w sferach oficjalnych. W ostatnich chwilach donoszą o zawieszeniu pracy w gazowni w Nanterre i o groźbie strajku w instalacjach wodociągowych na

przedmieściach Paryża. Wszystkie wytwórnie lodu są w Paryżu nieczynne, skutkiem czego sklepy mleka są póżbowione lodu.

Z Lille donoszą, że strajkujący robotnicy obsadzili wczoraj wieczorem fabryki, w których spędzili noc.

Kwitna Kwiaty lotosu

POZNAN, 3. 6. W miejscowej palmarni zakwitły pierwsze kwiaty lotosu, uznawane w starożytności za kwiaty uświęcone. Lotosy mieszczą się w dziale roślin tropikalnych.

Splata w naturze zaległości podatkowych

W Warszawie powołana została do życia specjalna komisja dla odbiur zaległości podatkowych, które mogą być przyjmowane w naturze. Dotyczy to zaległości podatków: dochodowego, gruntowego, spadkowego i od darowizn za czas do końca 1932 roku, które w myśl rozporządzenia Rady Ministrów, mogą być pokrywane materiałami budowlanymi, niezbędnymi przy

robotach publicznych prowadzonych przez Fundusz Pracy, płodami rolnymi, dostarczaniem środków przewozowych, oraz własną robotniczą.

Osoby, które chcą pokryć w ten sposób swoje zaległości podatkowe, muszą składać podania do Wojewódzkiego Biura Funduszu Pracy na m. st. Warszawę przy ul. Ś-to Krzyńskiej Nr. 25.

Zamiast „informatorów” biegli w sprawach podatkowych

Izby skarbowe zakończyły reorganizację systemu zasięgania informacji przy wymiarze podatków, polegającą na skasowaniu t. zw. informatorów podatkowych. Zamiast informatorów działalność których spotykała się stale z ostrzeżeniami zarzutami organizacji gospodarczych i płatników, mianowano w całej Polsce około 6.000 biegłych, specjalistów w najrozmaitszych dziedzinach przemysłu i handlu.

Dla usunięcia biurokratycznego załatwiania spraw podatkowych otrzymali izby skarbowe zalecenie władz nadzorczych, by wszelkie okólniki były przedstawiane przed ogłoszeniem do aprobaty Ministerstwa Skarbu. Zapobiegnie to panującemu dotychczas chaosowi w tej dziedzinie i licznym wypadkom wydawania sprzecznych ze sobą zarządzeń narażających na trudności płatników.

Ucieczka od franka na giełdzie londyńskiej

LONDYN, 3. 6. W dniu dzisiejszym na giełdzie londyńskiej panowało niebywale zamieszanie spowodowane olbrzymiego napływu zgłoszeń z kontynentu, oferujących wielkie ilości franka francuskiego.

Istniejące od pewnego czasu ogólne poczucie niepewności co do bliskich losów franka jest pogarszane przez wiadomości o rozszerzających się strajkach we Francji, z czym łączone są pogłoski o groźącym strajku generalnym. Ponieważ zaś angielski fundusz interwencyjny jest bli-

Zmiana prezydenta w Nicaragui

PARYŻ, 3. 6. Donoszą z Managua (Nicaragua), że prezydent republiki gen. Sacasa, podał się do dymisji. Nowego prezydenta mianować ma przywódca powstańców gen. Somoza.

CZERWIEC	SŁONCE	
	3-19	19-50
	KSIĘZYC	
	10-32	2-20
CZWARTEK	Ul. dnia Przybwi	
	16-31	8-49
Dziś św. Franciszka		
Jutro św. Bonifacego		

4

TEATR WIELKI: Opera nieczynna.

TEATR NARODOWY: „Głupi Jakób” Rittnera.

TEATR POLSKI: dziś i jutro „Miljonierka” Shawa z Modzelewską w popisowej roli tytułowej.

TEATR NOWY: dziś i jutro „Tea” w reżyserji Węgierki.

TEATR MAŁY: dziś po raz ostatni „Adwokat i róża” Szaniawskiego w reżyserji Zelwerowicza. W próbach „Lord i hiszpanka” komedia J. Sarmonta. Premiera w sobotę. W piątek przedstawienia niema.

TEATR LETNI: dziś i jutro zabawna komedia „Nieusprawiedliwiona godzina” w głównych rolach z Lindorówną i Różyckim.

TEATR KAMERALNY: „Matura” z Andrzejkowską w roli głównej.

W pierwszych dniach czerwca premiera „Nieprzyjaciółki” Antonine’a.

TEATR MALICKIEJ: „Trafika p. generałowej”. Wkrótce premiera „Profeja p. Warren” B. Shawa.

ZIEMIANSKA ARTYSTÓW (I. P. S.) Szopka polityczna p. t.: „Pan starosta ma wychodne”.

CYRULIK WARSZAWSKI (Kredytowa 14): Komedia muzyczna p. t. „Kot w worku”. Jedno przedstawienie o 8-ej.

Burmistrz Budapesztu przybywa dziś do Warszawy

Dziś wieczór, dnia 4 czerwca, przybywa do Warszawy z oficjalną wizytą K. Szendy, burmistrz Budapesztu.

Wizyta ta przypada bezpośrednio po wizycie polskiego Premiera w Budapeszcie i przyczyni się niewątpliwie do dalszego ożywienia i zacieśnienia tradycyjnej przyjaźni polsko - węgierskiej.

W osobie p. Karola Szendy Warszawa powita wybitnego teoretyka i praktyka w dziedzinie samorządu miejskiego.

Teoria i praktyka

Są pewne prawdy, na które wszyscy się godzimy, które wszyscy rozumiemy, czysto je nawet powtarzamy, a przecież nie zawsze stosujemy w życiu. Wiemy więc dobrze, że nie dzieje się samo z siebie. Ażeby coś uzyskać, musimy się o to starać i musimy nad tem pracować. Ale czy istotnie zawsze, tak postępujemy?

Nieraz się słyszy, że ktoś westchnie i powie: „Żeby tak wygrać na Loterii”. Ale czy ten, który tak powie, ma istotnie los w kieszeni? Ciekawie na ten temat opowiada jeden z szczęśliwych posiadaczy czwartki losu, na który padła w ubiegłym ciągnięciu czwartej klasy jedna z dużych wygranych.

Pan ten miał właśnie zwyczaj od czasu do czasu wdychać i powtarzać: gdyby tak wygrać na Loterii! Aż raz sam roześmiał się z siebie: „Jak mogę wygrać, skoro nie gram”? I w tym dopiero momencie zrozumiał namacalnie — jeżeli tak powiedzieć można tę prostą, zdawałoby się prawdę, że aby wygrać, trzeba grać.

Odtąd grał: fortuna mu poszczęściła. Niech z tego wydarzenia wyciągną moralną, którą do Loterii, czasami, wdychają, ale bez losu w kieszeni; niech nie zapominają też, że ciągnięcie pierwszej klasy trzydziestej szóstej Loterii rozpoczyna się 18-go b. m.

Prezydent Rzplitej na zjeździe „Spółem”

Prezydent Rzeczypospolitej przyjął zaproszenie zarządu Związku „Spółem” na zjazd jubileuszowy 25-lecia tej organizacji, który odbędzie się w Warszawie 13 b. m. Prezydent Rzplitej wyraził chęć bliższego poznania działaczy spółdzielczych, zapraszając wszystkich uczestników zjazdu na herbatkę na Zamek Królewski w dniu 13 b. m.

Komisja rozstrzygnie spór kamieniczników z dozorcami

Do okręgowego inspektora pracy w Warszawie, wpłynęły sprzeczne przedstawienia obydwu stron, w sprawie dalszego stosowania orzeczenia nadzwyczajnej komisji rozjemczej, dotyczącego warunków pracy i płacy dozorców domowych w stolicy.

W związku z tem inspekcja pra-

cy podjęła kroki w celu zwołania komisji polubownej dla omówienia możliwości zawarcia umowy zbiorowej na następny okres, albo wiem moc dotychczasowego orzeczenia upływa 30 b. m. Komisja polubowna odbędzie swe posiedzenie w przyszłym tygodniu.

Niezwykły gość w Warszawie Kobieta — amerykańskim attaché handlowym

W czwartek, 4 b. m. wieczornym pociągami pociągami z Moskwy przybędzie do Warszawy i zatrzyma się w stolicy na kilka dni u inż. M. S. Okeckiego, dawnego do radcy chińskiego rządu do spraw drogowych z ramienia Ligi Narodów, jedna z najwybitniejszych osobistości w świecie drogowym — attaché handlowy ambasady ame-

rykańskiej w Chinach p. Viola Smith, która interesuje się zagadnieniem gospodarki drogowej w Polsce. P. Smith jest szeroko znana w St. Zjednoczonych i na Dalekim Wschodzie, jako jedna z wybitnych promoterek zagadnień komunikacyjnych i jest autorką wielu prac w tej dziedzinie.

Stara Warszawa zmieni oblicze

Zarząd Miejski przystąpił do opracowania planu regulacyjnego dzielnic zabytkowych Warszawy. Jak się dowiadujemy plan ten obejmie przedewszystkiem plac Zamkowy i Rynek na Starym Mieście.

Pozatem nowym planem objęte będą ulice Kamienne Schodki,

Freta i szeręg przyległych, przy których znajdują się liczne domy o wartości zabytkowej.

Plan regulacyjny przewiduje zburzenie kilku budynków drewnianych i ma na celu zachowanie dawnego stylu najstarszej dzielnicy Warszawy.

Kradzieże w starostwie Ginęły konfiskowane rewolwery

W Starostwie Grodzkiem prasko - warszawskim pracował w charakterze urzędnika w dziale karno - administracyjnym Zbigniew Sobierajski. Miał on m. in. powierzony sobie nadzór nad archiwum spraw karno - administracyjnych, wśród których znaczny odsetek stanowiły, jak wiadomo, sprawy o nielegalne posiadanie broni, w toku których z reguły broń konfiskuje się i dołącza do sprawy jako dowód rzeczowy.

Sobierajski, chorując na chrońniczy brak gotówki, wpadł na myśl wyjmowania owej broni z akt, niszczenia akt i zastawiania rewolwerów. Pośrednikiem jego był niejaki Wacław Kosek.

Cały ten proceder wykryty został przypadkowo. Mianowicie

przy rewizji osobistej u niejakego Stanisława Sowińskiego, zatrzymanego na ulicy, znaleziono rewolwer, co do którego podług jego numeracji, ustalono niewątpliwie, że został on przed kilkoma zaledwie dniami skonfiskowany przez policję u zawodowego złodzieja Jarockiego. Sowiński w to ku śledztwa stwierdził, że rewolwer otrzymał od Koska, a ten Koska przyznał się, do udzielania Sobierajskiemu pożyczek pod zastaw rewolwerów.

Wczoraj przed Sądem Okręgowym Sobierajski naogół do winy się nie przyznał, tłumacząc się w sposób bardzo niejasny i wykrętny. Wobec dotychczasowej niekieralności, skazano go na karę jednego roku więzienia z zawieszeniem na 3 lata.

Porwanie dziecka Gehenna prześladowanej

Do mieszkania Marji Downar-Zapolskiej, (Czarniakowska 138), przyszła jakaś kobieta, która — pod pretekstem wyrobienia posady — nawiązała rozmowę. W pewnym momencie nieznaną z nazwiska zachwyła się półtorarocznym synkiem Zapolskiej, Jerzykiem. Po upływie kilku minut, zabrala dziecko z łóżeczka i korzystając z tego, że Z. była w niegłuzu, wybiegła na ulicę. Zanim przebiegła matka zdążyła zarzucić na siebie płaszcz i pobięła za nieznaną, ta wskoczyła do tramwaju i odjechała.

Zrozpaczona Z. zameldowała w urzędzie śledczym o porwaniu dziecka. Policja wszczęła poszukiwania, które naprowadziły na ślad sprawczyni.

Według wyjaśnień Zapolskiej, porwanie dziecka jej, jest jednym z etapów walki, jaką b. mąż Feliks Pyzel prowadzi od kilku lat ze swoją b. żoną. Walka ta przed kilku laty odbiła się głośnie echem na łamach pism.

Pyzel, w r. 1933 w sposób pod-

stępny umieścił żonę w szpitalu Jana Bożego, składając fałszywe zameldowanie, jakoby usiłowała zamordować przyjaciółkę jego, Marję Betcherównę. Po 3-miesięcznym pobycie, Zapolskiej udało się — przy pomocy osób postronnych — uciec ze szpitala. Złożoną następnie drugą skargę Pyzla, jakoby żona jego — jako umysłowo chora — usiłowała zamordować męża, prokurator oddalił.

Zmarli

Ś. p. Wacław Kuczyński, emeryt, lat 58, w Warszawie; ś. p. Marja z Milewskich Emiljanowa Dreka, wdowa, lat 75 w Warszawie; ś. p. Antoni Janczewski, ziemianin, lat 70, w maj. Zębry-Włosty (pow. pułtuski); ś. p. Marja z Semadenich Grabska, wdowa, lat 79, w Pruszkowie; ś. p. Aleksandra z Knittów I. v. Elwart, II v. Uhle, lat 66, w Milanówku; ś. p. Paulina z Jarzyńskich Bakanowska, wdowa, lat 76, w Warszawie; ś. p. Seweryn Emanuel Werner, urzędnik, lat 69, w Warszawie; ś. p. Władysław Pawłowski, lat 58, w Warszawie.

RADZO

Czwartek, dn. 4 czerwca

6.30 Pieśń „Kiedy ranne...” 6.33 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (pl.). 7.20 Dziennik poranny. 7.35 „Pare informacyj”. 7.40 Muzyka (pl.). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Audycja dla poroborowych.

11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Koncert w wykonaniu zespołu Haliny Adamskiej. P. Czajkowski: Suita liryczna (część I i II). O. Nedbal: Valse triste, H. Arends: Wschód słońca, Kallnikow: Elegja, G. Becce: Siciliana, T. Joteyko: Protola italiana z op. „Zygmunt August”. R. Leoncavallo: Szmer morza. 12.50 Chwilka gosp. domowego. 13.05 Dzień. połud.

15.30 Wiad. gosp. 15.45 „Wywiad” Kazimierza Piekarczyka — opowiadanie. 16.40 Piosenki dla dzieci. 16.15 Koncert Orkiestry Hilarmonji Warszawskiej: Stanisław Moniuszko: Uwertura do op. „Hrabina”. Zygmunt Noskowski: Pieśni i tańce ludowe. Władysław Zelenki: Antrak z op. „Wit Stwos”. Ignacy Paderewski: Album tatarski. J. Svendsen: Rapsodia norweska. Leo Fall: Walc z op. „Księżniczka dolarów”. Bolzoni: Menuet. Jan Brahms: Dwa tańce węgierskie. Armas Jarnefelt: Kolysanka. Jan Strauss: Dzienniki poranne — walc. Karol Namysłowski: Mazur „Kuba Jurek”. 17.50 „Higiena odżywiania dziecka w lecie” — pogadanka. 18.00 „Jak spędzić święto?” 18.10 „Życie kultur. i art. stolicy”. 18.15 Konc. rekl. 18.45 Wiadomości sportowe. 18.50 Pogadanka aktualna. 19.00 Kameralny Teatr Wyobraźni: premjera słuchowska oryginalnego „Znów tajemnicza fala! Przerwywamy audycję!” 19.30 Recital fortepianowy Janiny Familier-Hepperowej. 20.00 Międzynarodowe Zawody Konne w Warszawie. „Konkurs Armji Polskiej”. (Transmisja fragmentów ze Stadionu Łazienkowskiego). 20.30 „Skrzynka techniczna”. 20.45 Dzień. wiecz. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 „Nasze pieśni” w wykonaniu Maurycego Janowskiego. 22.00 Transmisja zakończenia meczu piłkarskiego. Reprezentacja P. Z. P. N. — Admira (Wiedeń) (pl.). 22.15 Wiadomości sportowe. 22.20 Muzyka taneczna. 23.00 Muzyka salonowa i taneczna (pl.).

17.00 Serenady w wykonaniu Orkiestry Kameralnej. A. Amadei: Serenada Trubadurów. L. Siede: Serenada miłosna. E. Lalo: Serenada z baletu „Namouna”. F. de Micheli: Serenada hiszpańska. A. Amadei: Naprawdę — serenada. J. Bizet: Serenada hiszpańska. K. Gounod: Serenada. R. Strauss: Serenada. Ad. Cauni: Wschodnia serenada. Fr. Humphries: Serenada lamentosa. P. Mascagni: Serenada. J. Becce: Serenada aycylijska. E. Wolfgang Korngold: Serenada ogrodowa. F. Schubert: II Serenada (Horch). W. C. Powell: Trubadurówia — serenada. S. Rachmaninow: Serenada. 17.50 Poradnik sportowy. 18.00 „Przebieg wydawnictw”. 18.10 Pogadanka aktualna. 18.15 Konc. rekl. 18.50 Bluro Studiów rozmawia ze słuchaczami P. R. 19.00 „Życie człowieka w pieśni”. 19.45 „W sklepie „Ha, ha, ha!” — audycja muzyczna. 20.30 „Dwie groteski” — Magdaleny Samozwaniec. 20.45 Dzień. wiecz. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Koncert wieczorny w wykonaniu Orkiestry Symfonicznej P. R. L. Boccherini: Uwertura D-dur (I wykonanie). L. van Beethoven: Koncert G-dur na forte z tow. ork. a) Allegro moderato, b) Andantino con moto, c) Rondo vivace — wyk. z tow. ork. Ryszard Werner. M. Kondracki: Nokturn (I wykonanie). T. Z. Kassern: Koncert na orkiestrę smyczkową oznaczony przez Polskie Radio na konkursie kompozytorskim, organizowanym przez Tow. Wydawnicze Muzyki Polskiej (I wykonanie). a) Allegro risoluto, b) Largo molto serioso, c) Vivace, gaio. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.15 Muzyka lekka i taneczna w wykonaniu zespołu Ferszko — Jerzy Petersburski. Transmisja z Cichocinka (przez Toruń). 23.00 Muzyka taneczna (pl.).

Z miasta

ZJAZD PAŃ DOMU

Dzisiaj po mszy św. w kościele św. Piotra i Pawła na Koszykach, nastąpi uroczyste otwarcie 3-dniowego Zjazdu Delegatów Oddziałów Związku Pań Domu o godz. 11-ej rano (punktualnie) w sali „Roma” Nowogrodzka 49.

Zjazd zaszczyci swą obecnością Pani Prezydentowa Mościcka.

WIĘCEJ PRZELOTÓW

Polskie samoloty komunikacyjne wykonywały w tym miesiącu 895 lotów (wobec 471 w kwietniu r. ub.), przewożąc w nich 3.085 pasażerów (w roku 1935 — 1.417), 52 tonn towarów i bagażu (38 tonn), oraz 8.3 tonn gazet i poczty (5.3 tonn).

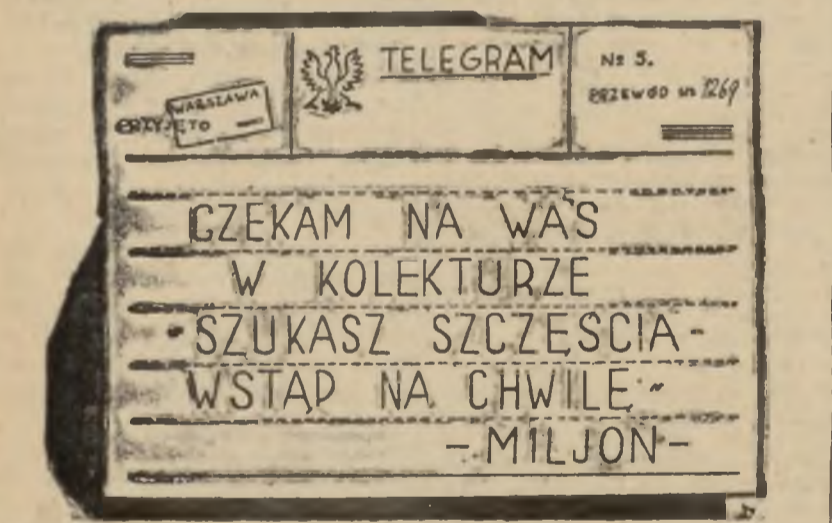
Największą frekwencję wykazała linja Poznań—Warszawa (270 osób),

BIBLIOTEKA WIĘZIENNA

Powstały w listopadzie ub. r. Instytut Węgierski w Warszawie otworzył wczoraj dla szerszej publiczności bibliotekę zaopatrzoną w szereg cennych dzieł węgierskich. Biblioteka otwarta będzie we wtorki, czwartki i soboty.

ZE STOW. TECHNIKÓW

W piątek dnia 5 b. m. o godz. 20-ej w Sali Wielkiej Stowarzyszenia Techników Polskich w Warszawie (ul. Czackiego 3/5) odbędzie się posiedzenie techniczne, na którym p. inż. Zdzisław Gilewicz mówić będzie na temat: „Rola fortyfikacji w ostatniej wojnie światowej”. Wstęp na posiedzenie mają członkowie S-nia i goście wprowadzeni.

Centrala: Warszawa Nowy Świat 68. Oddziały: Krak. Przedm. 87, Nowy Świat 30, Marszałkowska 86, Chłodna 68.

Wypadki i kradzieże

Młodociana desperatka. 18-letnia Stefania Wiśniewska, przy matce, (Tylżycka 6), otrula się esencją octową na ul. Kołobrzeskiej.

Samobójstwo starszuszki. 68-letnia Jadwiga Iwańska, (Wspólna 35), właścicielka sklepu norymberskiego w tymże domu, targnęła się na życie, w przystępie rozstroju nerwowego, trując się spirytusem denaturowanym. Desperatkę w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Straszny wypadek. Przy ul. Ogrodowej 15, w mieszkaniu Ludwika Templera usłyszeli w nocy domownicy jęki, pochodzące z pokoju sublokatora 78-letniego lekarza Stanisława Witkowskiego. Gdy pierwsza wpadła do pokoju Ludwika Grzegorzewska, ujrzała kłęby dymu, wskutek tlenia się białyni na starcu, oraz pościeli. Okazało się, iż Witkowski,

leżąc w łóżku, czytał przy świecy, która w pewnej chwili przewróciła się. Lekarz Pogotowia stwierdził u starszuszki poparzenie I. II i III stopnia rąk i tułowia. Nieszczęśliwego w stanie ciężkim przewieziono do szpitala.

Trup strzegł mieszkania. Przy ul. Bugaj, w mieszkaniu koleżanki, która wyjechała na dwa dni świąt, pozostała 25-letnia Marja Stepieńska, służąca, (ul. Poznańska). Stepieńska po wyjeździe koleżanki zakleiła okna szczerbami papierem, poczem odkryła gaz i położyła się do łóżka. Wypadek sprostowano dopiero po powrocie właścicielki mieszkania.

Wściekły pies. We wsi Czapłowizna, gm. Wawer, wściekły pies pogryzł 7-letnią Marję Nowacką. Dziecynkę przewieziono do Warszawy do zakładu pasteurowskiego. Wściekły pies pobiegł w stronę Warszawy.

Kradną rowery. Józef Kanarek, goniąc, przejechał rowerem do P. K. O. (Jasna 9) i poleciał stojącemu przed gmachem nieznanemu chłopcę pilnować roweru. Gdy gonić wrócił, roweru nie było.

Zatrucie gazem. Przy ul. Senatorskiej 10, znaleziono w kuchni 44-letniego kupca Chaima - Judę Brodawskiego, nieprzytomnego, wskutek zatrucia gazem świetlnym. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć.

Ogłoszenia drobne

MEBLE 100 ZŁ. miesięcznie, sypialnia, stół, gabinet skromniejszy 50, Nowy Świat 30, róg Piekarskiego.

Wyroki, weksle protestowane, nabywa, zaliczanie zlecenia Warszawskie Towarzystwo Powiernicze, Chmielna 26-2.

4 KATY ? PIĘĆ PIĄTY

OTO CO POZOSTAŁO PO WIZYCIE ZŁODZIEJI

UBEZPIECZ SWE RUCHOMOŚCI w WARSZAWSKIM TOW. UBEZPIECZEŃ S.A.

WARSZAWA, JASNA 4 TELEFON 556-60

KINA

ACRON: „Annapolis” i „Biały ptak”.
ADRIA: „Caliente Miasto Miłości”.
AS: „Słaby ułaskie” i dodatki.
AMOR: „Kuszenie szatana” i „Uwodzicielka”.
ATLANTIC: „Upiór na sprzedaż”.
APOLLO: „Straszny Dwór”.
ANTINEA: „Taniec Miłości” i „Człowiek, który sprzedał głowę”.
BALTYK: „Królewska Faworyta”.
BIS: „Oskarżam Cię Matko” i „Wielkomijska Symfonia”.
COLOSSEUM (Duże): „Sekrety marynarki wojennej” i rewja.
COLOSSEUM (Małe): „Księżniczka przez 30 dni”.
CAPITOL: „Doktor X”.
CASINO: „Dzisiejsze czasy”.
CORSO: „Mała mateczka” i rewja.
CZARY: „Burza nad Andami”.
ERA: „Potwór” i „Zew Dzikich”.
ELITE: „Dudek na froncie” i „Konkurs piękności”.
FAMA: „Za grzechy”.
EUROPA: „Pieśń Miłości”.
FILHARMONJA: „Kochany Łobuz”.
FLORIDA: „Nie miała baba kłopotu” i „Król Dżungli”.
FORUM: „W cieniu gilotyny” i „Wacus”.
HELIOS: „Panienka z Poste Restante”.
HOLLYWOOD: „Księżniczka Czarodziej”.
ITALIA: „Będziesz zawsze moją” KOMETA: „Koenigsbrunn” i rewja.
LOS: „Światło w ciemności”.
MAJESTIC: „Roberta”.
METRO: „Sequoia” i rewja.
MARS: „Dawid Copperfield” i dodatki.
MEWA: „Dziś wieczór u mnie” i „Kobieta pod kontrolą”.
MIEJSKI: „Za chwilę szczęścia”.
MUCHA: „Królowa szybkości” i „Bal w Savoyu”.
MINERWA: „Nocny Express” i „Pionierzy Texasu”.
MARS: „Mazur”.
NOWA TOMBOLA: „Julika” i „Varesa”.
OKO PRASKIE: „Osaczona” i „Noc na falach Atlantyku”.
PAN: „Adie Margaret Sullawan”.
POPULARNY: „Ostatnie dni Pompei” i rewja.
PETIT TRIANON: „Kapryśna Marietta” i „Marja Baskirczew”.
PARAFIA SW. ANDRZEJA: „Bohaterowie dżungli” i dodatki.
PRAGA: „Zapomniany człowiek” i „Szczęście na ulicy”.
RAJ: „Zagłada” i „Na skrzydłach fantazji”.
RENA: „A. L. 14 zatonała” i Film polski.
RIALTO: „W cieniu samotnej sosny”.
ROMA: „Brygada śmiałych”.
ROXY: „Zapomniany człowiek” i „Na wagarach”.
SOKOŁ: „Zew krwi” i „Król złota”.
STYLOWY: „L'equipage”.
ŚWIATOWID: „Pokusa”.
ŚWIAT: „Ostatni posterunek” i „4 dzentelmenów”.
SFINKS: „Melodie wielkiego miasta”.
SORRENTO: „Bal w Savoyu” i „Nasz chleb powszedni”.
TON: „Dawid Copperfield”.
UCIECHA: „Czu Czin Czau”.
UNJA: „Cale miasto o tem mówi” i „Świat się śmieje”.
VARIETTE: „Szanghaj” i rewja.

Togal

Do zwalczania gorączki przy grypie i przeziębieniu nadaję się dzięki swemu składowi chemicznemu, tabletki Togal, które są środkiem przeciwbólowym i przeciwgorączkowym.

Od Administracji

Prosimy P.P. Prenumeratorów o wpłacanie prenumeraty za miesiąc czerwiec r.b. P. P. Prenumeratorów, zalegających z opłatą prenumeraty, prosimy o wpłacenie należności do dnia 10 czerwca aby uniknąć przerwy w otrzymywaniu dziennika.

Po zabójstwie wachmistrza w Mińsku Mazowieckim Tysiące żydów uchodzi z miasta

Zajścia antyżydowskie

Żydowski „Nasz Przegląd” przynosi dalsze szczegóły wypadków, jakie nastąpiły w związku z tragicznymi zajściami w Mińsku Mazowieckim:

PRZEBIEG ZAJŚCIA

W poniedziałek o godz. 4 m. 15 popoł. w pobliżu skwerku Kilińskiego rozległo się kilka szybko po sobie następujących strzałów. Na ogłoszone strzały zbiegły się tłumy publiczności. W kałuży krwi znaleziono 86-letniego wachmistrza Jana Bujaka, który już nie dawał żadnych oznak życia. W pobliżu stał żyd z rewolwerem w ręku. Był to zabójca, którym się okazał 32-letni Jehuda Lejb Chaskielewicz, mieszkaniec Kałuszyna.

Zabójstwo miało miejsce po nabożeństwie w kościele.

Zabójca Chaskielewicz — jak podają świadkowie — siedział sam na ławce na skwerku Kilińskiego.

W pewnym momencie przechodził tamtędy wachmistrz Bujak wraz z bratem swoim Zygmunt. W pewnej chwili Chaskielewicz oddał 4 strzały i wszystkie kule ugodziły w tył głowy idącego Bujaka.

Po zabójstwie rzucił rewolwer na ziemię i zwrócił się do nadbiegających ludzi, prosząc o odprawienie na posterunek policji.

Zabójcę odprowadzili na posterunek policyjny Gerson Szarf szajn i Szmul Popowski.

Policja odebrała od Chaskielewicza rewolwer syst. „Buldog”.

Na godzinę przed zabójstwem Chaskielewicz był na ul. Sewerynow w domu, gdzie zamieszkuje wachmistrz Bujak.

Tam dopyttywał się, czy wachmistrz jest w domu. Sąsiedzi odpowiedzieli, iż jest w kościele. Wówczas zabójca udał się w stronę pl. Kilińskiego, gdzie — jak wiadomo — nastąpiła tragedia...

Jak się dowiadujemy zabójca, wyjeżdżając z Kałuszyna, pozostawił matce list, w którym pisał, iż „wiecej już do domu nie wróci”...

TŁO MORDU

„W związku z zabójstwem s. p. wachmistrza Jana Bujaka, dowiadujemy się, iż zabójca Judka Lejb Chaskielewicz tłumaczy swój czyn zadawnionymi porachunkami osobistymi. Chaskielewicz przed ośmioma laty służył w 7 p. ul. gdzie szefem szwadronu był zabity. Dalsze dochodzenie prowadzi miejscowy posterunek policji, przy udziale posterunku ządzarmerji, w Mińsku Mazowieckim.

Sam zabójca, zbadany przez prokuratora i sędziego śledczego, oświadczył wręcz, iż zbrodnię popełnił z zemsty i na tle osobistym.”

„Nasz Przegląd” zna lepiej „rzeczywiste” pobudki zbrodni... od samego zabójcy.

„Chaskielewicz robi wrażenie umysłowo chorego.

Energiczne śledztwo zamierza

do ustalenia wszystkich okoliczności zabójstwa oraz pobudek, jakie kierowały zabójcą.

Na temat zbrodni krąży różne wersje.

Jedna, że zabójstwo ma charakter jakiejś „prowokacji”...

Krąży również i inne pogłoski.

ZAJŚCIA W MIEŚCIE

Wkrótce na wieść o zamordowaniu wachmistrza Bujaka, grupa chuliganów i bojówkarzy endemicznie rozbiegła się po mieście, wybijając szczególnie na przedmieściu szyby w mieszkaniach i sklepach żydowskich, demolując również urządzenia i niszcząc towary. M. in. wybito szyby w miejscowej bóżnicy.

Napadano również na wielu żydów i pobito ich.

Chuligani apalili stragan z owocami i papierosami, należący do Racheli Mikanowskiej, drugą budkę Izraela Bera chuligani wrzucili do wody.

Również na stacji w Mińsku Mazowieckim dokonano napadu na żydów.

M. in. został ciężko poraniony Alter Trzesiński, któremu zabrano 200 zł. z kieszeni. Również dotkliwie poraniono Abrama Lermana.

Policja wkrótce zlikwidowała zajścia, aresztując kilku awanturników i nie dopuszczając do zakładania spokoju publicznego.

W czasie poniedziałkowych zajęć grupy chuliganów, rekrutujących się przeważnie z wyrostków w wieku 16—17 lat, (nie brakowało również i chłopców w czapkach uczniowskich) grasowały po różnych ulicach miasta przetrzucając się z miejsca na miejsce i zachowaniem swoim szereg paniki.

Wybito szyby w wielu domach i mieszkaniach żydowskich, m. in. również w mieszkaniach: rabina miejscowego Szapira i felczera powiatowego Goldmana przy pl. Kilińskiego.

To samo działo się na szeregu innych ulic, jak: Warszawska, Kałuszyńska. Na ul. Kałuszyńskiej powyrwano futryny w wielu domach, a z mieszkań powyrzucano ruchomości, pościel itp.

Najwięcej ucierpiała ludność żydowska na krańcach miasta.

Jak się dowiadujemy, m. in. zdemolowana została fabryka octu Moszka Zakona. Poza tem zniszczeniu uległy: sklep Gotliba, skład mebli Idela Mikanowskiego, sklep Hindy Lipiec i in.

Kilku awanturników wpadło do składu desek Szlamy Lipczyńskiego na ul. Piłsudskiego i tam pobili właściciela oraz syna jego Iokę.

Gdy Szlama L. w obronie własnej wyjął rewolwer, wówczas nastąpiły wyrwały mu broń i rzucili się do ucieczki.

Chuligani wdarli się również nad ranem do piekarni Trojny na ul. Sewerynow i zniszczyli piec czołowy, poczem zbiegli.

M. in. zostali pobici w czasie a-

wantur na ul. Sewerynow i na ul. Siennickiej: Sruł Książkowski, Abram R. Alecki, Kamińczuk, Aaron Blumberg i córka jego Gitla.

W mieście panuje nastrój niezwykłego przynębienia.

Jakiś paniczny strach...

Wszystkie niemal sklepy żydowskie zamknięte.

Również i mieszkania żydowskie zasłonięte okiennicami. Domy — opróżnione...

Z Mińska Mazowieckiego przyjechało do Warszawy bardzo wiele rodzin, które czasowo ułokowały się u krewnych swoich, szukając tu chwilowego schronienia i pewnego uspokojenia...

Wczoraj wszystkie pociągi, jadące z Mińska Mazowieckiego do Warszawy, były wprost przepełnione pasażerami żydowskimi.

Ogółem, jak utrzymują, wyjechało z Mińska Mazowieckiego ok. 2000 osób.

INTERWENCJE

W związku z zajściami w Mińsku Mazowieckim przybyła wczoraj do Warszawy delegacja tamtejszej ludności żydowskiej. Delegacja zgłosiła się do Żyd. Komitetu Gospodarczego oraz do parlamentarzystów żydowskich.

Przedstawiciele ludności żydowskiej w Mińsku Maz. dali wyraz ubolewania, spowodu zabójstwa na tle osobistym, podkreślając, że ludność żydowska jest zaniepokojona wydarzeniami, które miały

miejsce w ubiegłą niedzielę. (Spalenie straganu, pobicia itd.).

W związku z wczorajszymi zajściami w Mińsku Maz. p. sen. prof. dr. Mojżesz Schorr interweniował wczoraj u pana premiera gen. Sławoj-Skłodowskiego. Sen. Schorr przedstawił panu premierowi przebieg wypadków. Pan premier przyrzekł wydać wszelkie możliwe zarządzenia celem zapobieżenia dalszym wypadkom.”

NASZ WACHMISTRZ

Ciekawe uwagi kreśli „Dzień Dobry”:

Aby sobie zdać sprawę z wielkiego ożywienia w mieście, trzeba sobie uprzytomnić, że jest dla Mińska Mazowieckiego 7 pułk ułanów. Białe-czerwoni ułani to chluba miasta. Ale nietylko chluba. Miasteczko niemal całą egzystencję gospodarczą opiera na miejscowym garnizonie. To też zabicie wachmistrza wywołało i żal i oburzenie powszechne. Zwłaszcza, że s. p. wachmistrz Bujak był synem miejscowego organisty; ożeniony z córką tamtejszego obywatela, żył się całkowicie z miastem, a Mińsk Mazowiecki nazywał go „naszym wachmistrzem”.

W czwartek 7 pułk ułanów odprowadził na miejsce wiecznego spoczynku swego zmarłego kolegę po powrocie z ćwiczeń, na które wymaszerował w poniedziałek popołudniu.

Za niedozwoloną operację skazano akuszerkę na 4 lata więzienia

Młodą Bronisławę Chojnącką, kiedy zaszła w ciążę, przyjaciel namówił do pozbycia się płodu. Dziewczyna dłuższy czas opierała się tym namowom, kiedy jednak Stelmasiak zaczął ją terrorizować i wyrzucać z mieszkania, dała się namówić i zaprowadzić do mieszkania znajomej Stelmasiakowej akuszerki, Heleny Ziemińskiej. Akuszerka we własnym mieszkaniu przy ul. Żelaznej dokonała niedozwolonego zabiegu, poczem umieszcila chorą w miejskim zakładzie położniczym św. Józefa przy rogu Żelaznej i Nowolipie zapisując ją pod fa-

szowym nazwiskiem: Kwiatkowskiej.

Po kilku dniach nieszczęśliwa dziewczyna zmarła wskutek zakazania krwi. Zbrodniczą akuszerkę aresztowano, stawiając również w stan oskarżenia i niedozwolonego Stelmasiaka.

Po przeprowadzeniu rozprawy śładowej, w toku której świadkowie stwierdzili bezspornie winę akuszerki, Sąd Okręgowy skazał ją na karę 4 lat więzienia a Stelmasiaka za namawianie do zakazanej operacji na jeden rok więzienia z zawieszeniem kary na 3 lata.

Kulą w serce za kradzież noża

Przed Sądem Okręgowym rozegrał się epilog drobnej kradzieży zwyczajnego noża ze sklepu, która pociągnęła za sobą tragiczną śmierć domniemanego sprawcy kradzieży.

12 stycznia roku bieżącego do sklepu spożywczego Karola Ziarko, na Bródnie, przyszedł dwaj młodzi ludzie: Tadeusz Sałaszewski i Edward Krajewski, kupili litr wódki i zakaski, poczem śpiesznie opuścili sklep. Po ich wyjściu Ziarko zauważył brak dużego noża, który leżał na ladzie sklepowej i posadzając niedawnych klientów o kradzież noża, udał się ze swoim bratem do ich mieszkania. Tam upominanie się o zwrot noża wywołało awanturę, podczas której Sałaszewski uderzył Ziarko w twarz, poczem

sięgnął ręką do tylnej kieszeni spodni. Przestraszony Ziarko, sądząc, że Sałaszewski sięga po rewolwer, sam wy dobył szybkim ruchem browning i ostrzeliwując się w górę, zaczął wraz z bratem uciekać. Na podwórku dogonił ich Sałaszewski trzymając jakiś przedmiot w wyciągniętej ku nim ręce. Wtedy Ziarko działając w dalszym ciągu w przypuszczeniu, że Sałaszewski grozi mu rewolwerem, strzelił w jego kierunku. Strzał był śmiertelny. Sałaszewski padł ugodzony kulą w samo serce.

Zabójca nie przyznaje się do winy, twierdząc, że działał w obronie koniecznej i że nie miał zamiaru pozbawienia życia Sałaszewskiego.

Stwierdzono tożsamość zamordowanej kobiety

W uzupełnieniu wiadomości, wczorajszej podajemy, że dochodzenie w sprawie tajemniczego trupa kobiety, znalezionej na polach wsi Wielkie Wuje, ustaliło: Zamordowaną jest 30-letnia Kazimiera Buksówna, zatrudniona w charakterze pokojówki u R. Perechodnikowej, zam. przy ul.

Nowolipki 44. Buksówna pracowała tam od roku. Buksówna dnia 30. V. r. b. pożegnała chlebodawców, wyjeżdżając na dwutygodniowy urlop do rodziny, zamieszkałej w Naruszewie. Z Warszawy odjechała statkiem „Herold”, udając się w kierunku Płocka, zaopatrzona w dużą ilość paczek, z prezentami dla rodziny. Podczas pobytu w Naruszewie miała ona załatwić sprawę podziału majątku.

Zagadką jest, dlaczego Buksówna nie dojechała do stacji Czerwiński, skąd miała jeszcze 15 km do Naruszewa, lecz wysiadła w Wychodźcu, gdzie dokonano na niej morderstwa.

Mord seksualny

WILNO, 2. 6. Koło cmentarza w miasteczku Dugieliszki (pow. święciański) znaleziono zmasakrowane zwłoki w bestialski sposób zamordowanej 15-letniej Blumy Zinówny. Zabójstwo, jak na to wskazuje sposób zamordowania, popełnione zostało przez zbrodnicę seksualnego.

ABC sportowe

ZWYCIĘSTWO TARLOWSKIEGO

We wtorek rozegrano w Krakowie finał mistrzostw tenisowych Małopolski w grze pojedynczej panów. W finałowej spotkali się Tarłowski i Witman. Po pięknej i emocjonującej walce zwyciężył Tarłowski 6:1, 6:2, 3:6, 8:6.

ADMIRA W STOLICY

Po 2-tych zwycięstwach we Lwowie wiedeńska Admira rozegra we czwartek na stadionie Wojska Polskiego mecz z reprezentacją Polski (godz. 17.30). Reprezentacja Polski wystąpi w składzie: Madejski (Tatuś), Martyna, Sitko (Szczepaniak, Galecki), Ko-

tlarczyk II, Badura (Czebulak), Dytko, Piec, Matjas, God, Wilimowski, Włodarczyk (Nostal, Lyko).

GRABOWSKI W AMERYCE

Znany olbrzym polski, zapasnik ze Śląska, Leon Grabowski, pod nazwiskiem Leon Ketchel przeszedł do obozu zawodowych bokserów. — Ketchel trenował ostatnio w Londynie z niemieckim bokserem Neuselem, a obecnie znajduje się pod opieką murzyna Larry Gainsa. Po 6-miesięcznym treningu popularny w Polsce „Leon” znajduje się w dobrej formie i zadebiutuje niebawem w Ameryce.

Rtm. Kulesza triumfuje w konkursie ujeżdżania konia

W dalszym ciągu międzynarodowych konkursów hipicznych w Łazienkach, odbył się we wtorek konkurs ujeżdżania konia w konkurencji krajowej oraz pokaz konia wierzchowego.

W konkursie ujeżdżania konia pierwsze i drugie miejsce w serii pierwszej zdobył rtm. Kulesza, 3) por. Rykic, 4) rtm. Szek, 5) rtm. Sokółowski. W serii drugiej odniósł zwycięstwo rtm. Szek, 2) por. Miekunas, 3) rtm. Rojewicz, 4) por. Miekunas, 5) rtm. Totjew. Seria trzecia przyniosła znów zwycięstwo rtm. Kuleszy, 2) rtm. Kuchicki, 3) rtm. Totjew, 4) rtm. Rojewicz, 5) mjr. Lewicki.

W pokazie konia wierzchowego nagrodzono por. Miekunasa na koniu Anitra.

DALSZY PROGRAM

Dziś, w środę, odbędą się trzy

konkurencje, a mianowicie: konkurs m. st. Warszawy o nagrodę p. prez. Stefana Starzyńskiego, rekord skoku na wysokość, oraz „Rebki Wisły” o nagr. Min. W. Raczkiewicza.

Początek zawodów o godz. 13.00. W czwartek rozegrany zostanie Konkurs „Armji Polskiej” im. Marsz. Józefa Piłsudskiego oraz wszechstronny konkurs konia wierzchowego im. Szefa Departamentu Kawalerji (krajowy).

W piątek i w sobotę dokończenie konkursu konia wierzchowego.

W niedzielę rozegrany będzie Puchar Narodów im. Prezydenta R. P. oraz Konkurs św. Jerzego dla pań i jeźdźców cywilnych.

W ostatnim dniu zawodów, t. j. w poniedziałek odbędzie się konkurs zwycięzców oraz konkurs „pożegnający”.

Sensacyjna porażka U.S.A. w walce o puchar Davisa

Z Filadelfji donoszą, że mecz tenisowy o puchar Davisa pomiędzy reprezentacją Stanów Zjednoczonych i Australji zakończył się sensacyjnym zwycięstwem Australji 3:2.

Zwycięstwo swe zawdzięcza Australja głównie grze Crawforda, który pokonał niespodziewa-

nie Allisona 4:6, 6:3, 4:6, 6:2, 6:2.

W ostatnim spotkaniu singlowym Australijczyk Quist przegrał z Donaldem Budge 2:6, 2:6, 4:6.

Dzięki temu do finału międzystrefowego o puchar Davisa wysłapi Australja. Od 7 lat w finale tym grały Stany Zjednoczone.

Sport w szkołach warszawskich

Ostatnio zakończone zostały mistrzostwa szkół warszawskich w siatkówce. W konkurencji drużyn żeńskich bezkonkurencyjnie zwycięstwo odniosła reprezentacja gimnazjum im. Królowej Jadwigi. Drużyna ta wygrała wszystkie 14 spotkań. Dalsze miejsca zajęły: 2) gimn. Rudzkiej, 3) gimn. Curie - Skłodowskiej, 4) Mirasowej, 5) Zjedn. Nauczycieli, 6) liceum handlowe Statkowskiej.

W rozgrywkach męskich zwyciężyło IV Gimn. Miejskie, 2) gimn. Władysława IV, 3) I drużyna gimn. Mickiewicza, 4) liceum Zgrom. Kup-

ców, 5) gimn. Czackiego, 6) IV drużyna gimn. Mickiewicza.

Obecnie, w nadchodzący piątek na boisku Polonii, rozpoczyna się finałowe rozgrywki w szkolnym turnieju piłki nożnej. Tego dnia grać będą o godz. 15 reprezentacje szkoły rzemieślniczej i gimn. „Przyszłość”, a o godz. 16.15: I gimn. miejskie — gimn. im. Lisa - Kułi. W poniedziałek 8 b. m. o godz. 15-ej: Szk. Rzem. — Gimn. Lisa - Kułi, o godz. 16.15: I Miejskie — „Przyszłość”. W środę 10 b. m.: Szk. Rzem. — I Miejskie, a następnie Gimn. „Przyszłość” — Gimn. im. Lisa - Kułi.

Wiadomości z toru

Zapisy koni na dziś

Gon. 1. 3.000 zł. dla 3 l. i st. og. oraz 3 i 4 l. kl. Dyst. 1800 mtr.:

Lokietek st. Lubicz.

Gon. 2. 1.400 zł. dla 3 l. og. i kl. Dyst. 2100 mtr.: Hardy K. Święcieckiego, Almanzor III Lothe,

San Stokowski, Nigus II Bernata i Charzew., Sektor Wodzin-skiego.

Gon. 3. 2.000 zł. dla 4 l. i st. klaczy. Dyst. 1800 mtr.:

La Scala Broszk. i Jarn., Klaudia Fromana, Garonna II st. Lubicz, Ellora Enderów.

Gon. 4. 3.000 zł. Nagroda Sprzedażna dla 3 l. og. i kl. Dyst. 2100 mtr.:

Kibar 1000 zł. st. Podhalanka, Dalia II 1000 zł. Wasowskiego, Hebe II 1000 zł. st. Nałęcz, Tur-

renne 1000 zł. Broszk. i Jarn., Muriel 1000 zł. st. Krasne.

Gon. 5. 2.400 zł. dla 4 l. i st. og. i kl. Dyst. 1600 mtr.:

Ingola Broszk. i Jarn., Jumar K. Święcieckiego, Harmattan Dydyńskiego,

Tamano st. Lubicz, Inka Bersona, Nalewka st. Łochów.

Gon. 6. 1.800 zł. dla 3 l. og. i kl. Dyst. 2400 mtr.:

Minaret st. Golejewko, Habana Mieczkowski, Humoreska F. Rutkowskiego, Szaman (płkr.) Bukowskiego, Jasiek Bersona, Mandzu-ko st. Łochów.

Gon. 7. 1.400 zł. dla 3 l. og. i kl. Dyst. 1600 mtr.:

Merci st. Golejewko, Hardy K. Święcieckiego, San Stokowski, Hajda bar. Kronenberga, Groza-Cyganka Stuzińskiego, Nigus II Bernata i Charzew., Okinawa st. Lubicz, Ontario Enderów, Siawa Mastalera, Muezzin st. Krasne.

Gon. 8. 1.600 zł. dla 3 l. og. i kl. Dyst. 1800 mtr.:

Valdivia Babekiej, Wyga st. Strzemie, King's Baghera J. Święcieckiego, Homer Morzyckiego, Rumak F. Rutkowskiego, Charlatan hr. Rostworowskiego, Decobra Wasowskiego, Szaman (płkr.) Bukowskiego.

Obfity plon śmierci w wirze stolicy

W ub. miesiącu targnięto się na życie 90 osób, w tej liczbie 20 z wynikiem śmiertelnym.

Wskutek wypadków samochodowych, lub motocyklowych ranne były 72 osoby i 7 zabitych, tramwajowych — 46 rannych i 2 zabite, kolejowych — 5 rannych i 3 zabite. Zabójstw i morderstw popełniono 9. Podczas kąpiei na Wiśle utonęły 2 osoby. Śmierć

przy pracy poniosły 2 osoby. Wozy, dorozki, rowery i t. p. pojazdy przejechały 64 osoby, w tej liczbie 1 na śmierć. Z braku opieki troje dzieci poniosło śmierć. Wsku-tek zatrucia gazem, czadem, porażenia i t. p. zmarło 6 osób.

Kasiarze rozbili 4 kasy, zabierając 23.400 zł. gotówką.

Ogółem w maju zginęło w Warszawie tragiczną śmiercią 55

Alkohol sprzymierzeńcem amatorów cudzej własności

Jerzy Białokur (Włochy), urzędnik, był w restauracji „Winiarnia Ziemiańska” (Sienkiewicza 8), z przygodnym znajomym, który skorzystał z chwilowej nieobecności przy stoliku Białokura, i skradł pamiątkową papierosnicę srebrną, pozostawioną na stole, poczem ułotnił się.

SEN W BRAMIE

Tadeusz Kantor (Sienna 32), urzędnik, będąc podchmielony, zasnął w bramie domu Marszałkowska 126. Skorzystał z tego złodziejaszek i ściągnął śpiącego pantofle. Pan Tadeusz powrócił do domu boso. Na szczęście mrozu niema.

NA BIELANACH

Posterunek policji na Bielanych powiadomiono, że jakiś osobnik obrabował śpiącego na trawie mężczyznę. Za złodziejaszkiem wszczęto pościg i ujęto go. Nazywa się on Marian Miszewski, lat 27, nigdzie niemeldowany.

Okazało się, że Miszewski ukradł śpiącemu na trawie, Leopoldowi Dudzie, mieszkańcowi Warszawy, który był podchmielony, pantofle, marynarkę wraz z dokumentami i pieniędzmi, kapelusz oraz laske.

NA GROCHOWSKIEJ

Na ul. Grochowskiej patrol wywiadowców zauważył znanych sobie złodzieję, Wacława Rutkowskiego, lat 26, zam. Terespolska 10, Szczepana Kozioła, lat 21, zam. Kamionkowska 11, oraz Józefa Szubę, lat 25, zam. Kamionkowska 21. Przy zatrzymanych znaleziono garnitur, koszulę, pantofle. Przeprowadzeni do XVII-go komisariatu złodzieje zeznali, że przed chwilą dokonali rabunku na polu przy ul. Grochowskiej. Gdy wywiadowcy udali się na wskazane przez złodziejęw miejsce, zastali tam w białźnie Stanisława Stolarskiego, mieszkańca Włoch. Stolarski w czasie drzemki został przez złodziejęw ogłuszony i obrabowany z garderoby.

Tajemnica zamku Montsegur

Tragedja sprzed 200 lat

W tym roku upływa 200 lat od jednego z tych zdarzeń, które na ogół uchodzą za wykwit fantazji powieściopisarzy, a jednak są faktami, stwierdzonymi dokumentarnie. Z okazji rocznicy przypomnieli je prasa francuska, a szczegóły zdarzenia są tak fantastyczne, że dystansują największe sensacje dzisiejsze. Wobec tego warto je przypomnieć.

FATALNA CHOWANKA

Było to w czerwcu roku 1715. Na zamku Montsegur w Delfinacie, należącym wówczas do rodziny Pracontal, odbywał się uroczysty ślub ukochanej jedynaczki pana zamku, osiemnastoletniej Lucji, z markizem Quinsonas. Wieczorem rozochoczone towarzystwo weselne zabawiło się w chowanego, wyszukując niezliczone kryjówki starożytnego gmachu. Kiedy jednak zabawę zakończono, stwierdzono z niepokojem, że panna młoda zniknęła bez śladu. Przypuszczano, że się ukrywa, aby podroczyć się z mężem, potem podejrzewano tragedię sercową. Wszelkie poszukiwania pozostały bezskuteczne, radośne wesela zamieniło się w ponurą tragedję. Osieroceni rodzice, nie mogąc przeboleć strasznej straty, przenieśli się do Paryża, pozostawiając na zamku tylko starego sługę, jako burgrabiego.

PO 21 LATACH

Minęło lat 21. W czasie polowania liczne towarzystwo, znalazłszy się wieczorem w pobliżu zamku, postanowiło w nim przeczłapać. Znajdujący się wśród gości wiechrabia de Rouberteins, swego czasu nieszczęśliwie zakochany w tragicznie zaginionej Lucji, miał w żywej pamięci cały przebieg owego nieszczęsnego wieczoru weselnego, który ponuro rozpamiętywał, błądząc samotnie po korytarzach zamkowych. W pewnej chwili, słyszając kroki nadchodzącej grupy gości, którzy zwiedzali zamek i słuchali z ust burgrabiego historii o nieszczęsnej paninie młodej, a nie chcąc być przedmiotem wypytań lub może i docinków, wiechrabia cofnął się do ciemnej niszy, aby nie być zauważonym. Jakież jednak było jego zdumienie, gdy oparłszy się plecami o mur, przekonał się, że ten zaczyna powoli się cofać. Widocznie przypadkowo poruszył ukryty mechanizm, bo oto stanęło przed nim otworem wejście do nieznanego korytarza.

Wiedziony odruchem nieprze-

partej ciekawości, wiechrabia zagłębił się w mroczne przejście i po chwili znalazł się w komnacie, gdzie oczy jego uderzył wstrząsający widok: na kamiennym ławce, przed napoły zbutwiałym drewnianym stołem, na którym leżała pośótkla biblia, siedział szkielet ludzki, a ze strzępów sukni można było poznać, że to była kobieta. Liczne ślady zadrapań na ścianach wskazywały, że czyniła ona nadludzkie wysiłki, aby się wydobyć z tego więzienia, zanim zrezygnowana zdecydowała się szukać w biblii pociechy przed nadchodzącą śmiercią. Tajemnica markizy Quinsonas była wyjaśniona...

W POTRZASKU

Ale, gdy Raberteins chciał zaalarmować wszystkich obecnych w zamku o swoim strasznym odkryciu, przekonał się, że i on sam znalazł się w pułapce. Korytarz, biegnący kolo dookoła ponurej komnaty, przyprowadził go spowrotem na miejsce, skąd wyszedł — tajemnicze drzwi zamknęły się szczelnie i nie sposób było dociec, gdzie mieści się mechanizm, któryby je znowu uruchomił. Przerazenie wiechrabiego było tak silne, że stracił przytomność, padając w omdleniu na zimną kamienną posadzkę.

Gdy się obudził, poczuł na twarzy jakieś miękkie dotknięcie i usłyszał łagodne mruczenie: tuż koło jego głowy siedział młody kociak. A więc przecież — żywe stworzenie w tym grobowcu? Wiechrabia poczuł nowy przypływ nadziei. Z największymi ostrożnościami przywalił kociakowi, a gdy go już miał w ręku, obwiązał własnym pasem, którego drugi koniec zatrzymał w ręku, aby w ten sposób za zesłaniem przez Opatrzność przewodnikiem, znaleźć drogę wyjścia. Ale kot począł w przerażeniu uciekać tak szybko, że podążający za nim Raberteins potknął się na prugu i upadł jak długi, wypuszczając pas z ręki. Świadomość, że utracił jedyną możliwość ratunku, przypawiła go o powtórne zemlenie.

I niewiadamo, jakby się ta historia zakończyła, gdyby nie to, że zaniepokojeni towarzysze zaginionego zaalarmowali burgrabiego, pod którego przewodnictwem rozpoczęły się gorączkowe poszukiwania całego zamku. W pewnym momencie szukający zobaczyli mizerną żaluzję, a na niej szyi pas Raberteinsa. Teraz już wszystko było jasne.

Zaczęto starannie opukiwać ścianę za ścianą i po pewnym czasie natrafiono na tajemnicze przejście.

Jak się później okazało z badań archiwalnych, jeden z poprzednich właścicieli zamku, pragnąc w razie napadu mieć bezpieczną

kryjówkę, kazał wybudować ten ukryty korytarz. Potem jednak zapomniano o jego istnieniu. I trzeba było dopiero jednej tragicznej śmierci, a omalże i nie drugiej podobnej, aby tajemnica zamku Montsegur została odkryta.

Wśród czarnych dzikusów

znalazła prawdziwe szczęście

Kiedy przed czterema laty młodziutka Jeanne Barrère przybyła do Marsylii, miała wprawdzie w ręku dyplom stwierdzający, iż została wybrana królową piękności w jednym z departamentów południowej Francji, ale — nie miała ani centima przy duszy. I wszelkie poszukiwania pracy w ciągu kilku tygodni nie dały wyniku. Nareszcie młoda sierota otrzymała skromną posadę służącą na jednym ze statków odpływających na Daleki Wschód. A potem wszelki słuch o niej zaginął. I dopiero jeden z podróżników angielskich, zwiedzający samotne wysepki Oceanu Spokojnego, przynosi obecnie sensacyjną wiadomość.

Panna Barrère tylko pięć tygodni pozostawała na swoim stanowisku i gdy statek przybił do portu Saigon w Indochinach, znikła bez śladu. Jak się pokazuje, zaangażowała się na inny okręt, płynący dalej w kierunku wschodnim. Potem zaś, jak to jest u marynarzy, przechodziła ze statku na statek, nie cofając się przed

najtwardszą pracą, nawet palacza okrętowego.

Ale o ile ze zdobyciem pracy szło jeszcze jako tako, to gorzej było z towarzyszymi, którzy coraz natęczywiej zalecali się przystojnej dziewczynie. Wreszcie na małym parowcu towarowym, który wypłynął z Sydney na Ocean Spokojny, panna Barrère musiała zerwać z karierą marynarską. Starszy sternik nastawał na jej cnotę z taką zawziętością, że pewnej nocy zdecydowała się na ucieczkę ze statku przy pomocy jednej z łodzi ratunkowych. Pogoda sprzyjała jej i po czterech dniach wiosłowania znalazła się na jednej z wyspek w archipelagu Wysp Towaryskich, bardzo tylko rzadko odwiedzanej przez Europejczyków, a zamieszkaną wyłącznie przez dzikich.

— Tu dopiero — opowiada panna Barrère — poznałam, czym jest prawdziwe życie. Życie na prawdziwej swobodzie, o jakim od dzieciństwa marzyłam. Krajowcy zachowywali się spoczątku nieufnie, ale z czasem oswoili się

Ostatni Mohikanie

W Stanach Arisona, Utah i Nowym Meksyku żyje plemię In-

Meksykańska moda na kapelusze

Kapelusze damskie a częściej i męskie znajdują się w Paryżu pod znakiem mody meksykańskiej. Największym powodzeniem cieszą się tu teraz sombreros z blade-lila słomy w różnych odcieniach, aż do ciemnego fioleto. Kapelusze te ubierane są piórami strusiemi.

Dla panów przygotowano sombreros o mniejszych rondach, w kolorach bledszych i opasane wstążkami różnobarwnymi.

djan Navajos, którzy zachowali dotąd w pełni swoje obyczaje, sposób bytowania i wiarę pogańską, a mimo sąsiedztwa białych nie tylko nie wymierają, lecz rosną liczebnie. W r. 1869 liczono 9.000 Navajos, w 1935 r., na terenach zamieszkałych przez te plemiona znajdowało się 45.000 czerwonoskórnych.

Navajos ubierają się do dziś jak ich przodkowie, w skóry zwierząt. Na głowie noszą przybranie z piór, posługują się łukiem i strzałami.

Lody „PINGWIN” w opakowaniu DO NABYCIA WSZĘDZIE

Wielki rekord Gdyni

19 proc. abonentów radja

Polskie Radio opracowało ciekawą statystykę ilości i procentowego stosunku abonentów do ogółu mieszkańców w poszczególnych miastach. Jeśli chodzi o t. zw. miasta wydzielone, to największą ilość abonentów w cyfrach absolutnych ma Warszawa, gdyż liczba słuchaczy radja w stolicy państwa wynosi 80.000. Na drugim miejscu znajduje się Łódź z 25.000 abonentów radja, na trzecim Lwów z 19.000, na czwartym Poznań z 12.000, później idą Katowice i Kraków. Wszystkie inne miasta mają poniżej 10.000 abonentów radja.

Jeśli chodzi o stosunek procentowy abonentów radja do ogółu mieszkańców, to rekord osiągnęła Gdynia, gdzie prawie 19 proc. mieszkańców jest abonentami radja. Do innych rekordów Gdyni przybiera więc w ten sposób i rekord radiowy. Na drugim miejscu pod tym względem znajduje się Bielsko, które ma 11 proc. ludności posiadających odbiorniki radiowe, na trzecim Toruń i Katowice, posiadające po 9 proc.; 7 proc. abonentów ma Chorzów i Warszawa, po 6 proc. Grudziądz i Bydgoszcz, po 5 proc. Kraków, Białystok, Poznań, Gniezno, Inowrocław, po 4 proc. Wilno i Łódź, wreszcie po 3 proc. Częstochowa i Sosnowiec.

Oczywiście podajemy tu cyfry zaokrąglone. Wskazują one, że w wielu miastach posiadających dobre warunki do rozwoju radja, jeśli chodzi o materialne i kulturalne możliwości, stopień radiofonizacji jest jeszcze stosunkowo niski.

Dwóch wolnych dni w tygodniu

żądają pokojówki hiszpańskie

MADRYT, 3. 6. W mieście Mo-

dykalistyczny związek zawodowy. Pokojówki domagają się podważy plac oraz 2 dni wolnych w tygodniu.

Chili jest oszczędne

wobec swych dygnitarzy

Najgorzej płatnym szefem państwa jest prawdopodobnie prezydent republiki południowo-amerykańskiej, Chile. Otrzymuje on pensję w rozmiarze 50 zł. dziennie, co odpowiada 1.500 zł. miesięcznie. Jak mu się powodzi, można sobie wyobrazić, gdy się zważy, jakie prezydent ma obowiązki reprezentacyjne.

Gorzej jeszcze przedstawia się pensja ministra finansów; ten

otrzymuje zaledwie połowę tego co prezydent, t. j. około 800 złotych miesięcznie.

„Aby podołać obowiązkowi — mówi minister — żyjemy bardzo oszczędnie, a nawet biednie”.

Podróżuj samolotem

MARJAN MALKOWSKI

7)

TAJEMNICA

ZA KAŻDEMI DRZWIAMI

Powieść

— Nie podejrzewam nikogo... narazie. Zestawiam fakty. Ciało, według przypuszczeń pani Heiman musiało się znajdować w tapczanie przed jego wniesieniem do mieszkania. Badanie lekarskie potwierdza, że śmierć nastąpiła między godziną czwartą a siódmą wieczorem a więc przed przybyciem wozu meblowego na nowe mieszkanie. Nie przypuszczam także aby możliwym było zatrzymanie wozu w drodze, otwarcie go i umieszczenie trupa w kanapie. Droga wozu prowadziła przez ulice miasta i podobna manipulacja jest niedopomyślenia ze względów nawet czysto zewnętrznych. Jedyną do przyjęcia jest hipoteza, że trup umieszczony został w tapczanie w chwili, gdy tapicer szedł na podwórze, by przez schody kuchenne próbować dostać się do mieszkania pani Westen. Przytem pomocnik jego stwierdza, że nim odszedł szukał zapomniałych kawałków obicia, otworzył tapczan, by sprawdzić, czy nie schowane są we wnętrzu razem z resztkami starego pokrycia i oczywiście trupa nie znalazł.

— Jeżeli możemy wierzyć jego słowom...

— Tak, jeżeli możemy wierzyć... Nie widzę jednak dlaczego tapicer lub jego pomocnik mieliby umieszczać trupa w kanapie swej klientki i odnosić go do jej mieszkania.

— Więc pan sądzi?

— Sądzę, że klatka schodowa, lub może raczej jedno z mieszkań było terenem tej zbrodni, — rzekł twardo komisarz Pietraszek zacinając i tak już wąskie usta. — Nie zapuszczam się narazie

w żadne hipotezy, czy mordercą jest któryś z mieszkańców domu czy też ktoś z zewnątrz. Najważniejszym teraz jest stwierdzić, kim był zamordowany! Wieczorne gazety powinny umieścić jego fotografię z odpowiednią notatką, która sądzą odnieść pożądaną skutec. Wtedy będę mógł ustalić, w jakim celu zamordowany przyszedł do tego domu. Jeśli znajdzie tu kogoś, kto go znał, a co więcej, kto go tu zawezwał, czy zwał, będę miał wyjaśnioną zagadkę tego morderstwa. Narazie nie wiem nic lub prawie nic. Ale muszę poznać ludzi, którzy, być może, w miarę postępowania śledztwa, staną się pożyteczni moich kalkulacji. Z tem właśnie zwracam się do pana... radbym usłyszeć pańskie zdanie, panie sędzio.

— Moje zdanie, hm... obawiam się, że będzie zbyt subiektywne.

— Jakiewicz spłótł ręce na kolanach i przechyliwszy głowę na ramie do-
dobroliwie wpatrywał się w Pietraszka.

— Ale jeśli pan chce...

— Zaczniemy od pani Westen — proponował komisarz — mówię z nią już i ciekaw jestem zestawieć moje wrażenia z pańską opinią.

— Pani Westen... — pan Kalikst podniósł wysoko brwi — to imponująca kobieta... jest dumna i nietowarzyska, nikt prawie u niej nie bywa, co dziwniejsze, że przecież ma córkę, którą kocha, bardzo kocha... Przytem jest inteligentna, chłodna... umie panować nad sobą...

— Zauważyłem to... Jej córka?

— Młoda, ładna panna. Myślę, że trochę boi się matki. Zaręczona z Karolem Wyszęborem.

— A to ten znany adwokat... Żle! nie lubię mieć do czynienia z adwokatami, a zwłaszcza znanymi. I on tu też mieszka. Wolalbym ominąć ich z daleka... Szkoda! pani Westen zainteresowała mnie nieco.

Wstał i patrzył przez okno w podwórze.

— Ma pan tu świetny punkt obserwacyjny, — wykrzyknął. — Często wyglądał pan tem oknem?

— Dość często... w moim wieku to bardzo odpowiednia rozrywka.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal-
ty (na wszystkich stronach po 6 szpal-ty: na 1-iej stronie — 1 zł.,
w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie —
60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty i wyjaśnienia — 1.50 zł., opisy specjalne — 3 zł., lekar-
skie — 30 gr. Nekrologia po 3 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych” liczy
się za oddzielne wyrazy, a luty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznacza się cyfrą (N.), a komunika-
ty i wyjaśnienia cyfrą (K.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.
Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691-56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefon: 666-68 (redaktor naczelny), 666-68 (sekretariat), 666-99 (ogól-
ny). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 12-13.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Al. Jerozolimskie 121. Telefon: Zarząd 691-64, Prenumerata 691-66, Księgo-
wość i Kasa 220-30. Dział Ogłoszeń Zgoda 1, tel. 691-56, Kantor — Zgoda 1, tel. 230-00. Skrzynka pocztowa
745. Adres telegraficzny — ABC Warszawa, Konto P.K.O. Nr. 15-798.

PRZEDSIĄWZIĘCIA: Piotrków Trybunalski, Słowackiego 8, tel. 59. Wrocław, Cyganki 24, tel. 136.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnieniem do domu) i na prowincji zł. 2.30 miesięcznie; wydanie B wraz
z dziełami Sienkiewicza zł. 3.30 miesięcznie.